

Obsah

II Nelegislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ **Prováděcí nařízení Rady (EU) 2016/690 ze dne 4. května 2016, kterým se provádí čl. 21 odst. 1 a 5 nařízení (EU) 2016/44 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi** 1
- ★ **Nařízení Komise (EU) 2016/691 ze dne 4. května 2016, kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008, pokud jde o použití potravinářských přídatných látek v potravinářských kaseinátech⁽¹⁾** 4
- ★ **Nařízení Komise (EU) 2016/692 ze dne 4. května 2016, kterým se mění příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008, pokud jde o některé aromatické látky⁽¹⁾** 7
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/693 ze dne 4. května 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 10

ROZHODNUTÍ

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Rady (SZBP) 2016/694 ze dne 4. května 2016, kterým se provádí rozhodnutí (SZBP) 2015/1333 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi** 12
- ★ **Rozhodnutí Komise (EU) 2016/695 ze dne 17. července 2013 o režimu státní podpory SA 30068 C 33/2010 (ex N 700/2009) ve prospěch výrobců neželezných kovů na náklady na CO₂ zahrnuté v ceně elektřiny (oznámeno pod číslem C(2013) 4420)⁽¹⁾** 15
- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/696 ze dne 4. května 2016, kterým se mění rozhodnutí 2006/473/ES, kterým se některé třetí země a některé oblasti třetích zemí uznávají za prosté *Xanthomonas campestris* (všech kmenů patogenních pro Citrus) a *Guignardia citricarpa* Kiely (všech kmenů patogenních pro Citrus) (oznámeno pod číslem C(2016) 2614)** 33

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/697 ze dne 4. května 2016 o určitých ochranných opatřeních v souvislosti s vysoce patogenní influenzou ptáků podtypu H7N7 v Itálii** (oznámeno pod číslem C(2016) 2875)⁽¹⁾ 35

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2016/690

ze dne 4. května 2016,

kterým se provádí čl. 21 odst. 1 a 5 nařízení (EU) 2016/44 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EU) 2016/44 ze dne 18. ledna 2016 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi a o zrušení nařízení (EU) č. 204/2011 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 21 odst. 1 a 5 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 18. ledna 2016 přijala Rada nařízení (EU) 2016/44.
- (2) Dne 27. dubna 2016 zařadil výbor Rady bezpečnosti OSN zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011) jedno plavidlo na seznam plavidel, na která se vztahují omezující opatření.
- (3) Dne 1. dubna 2016 výbor Rady bezpečnosti OSN zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011) aktualizoval identifikační údaje týkající se tří osob, na které se vztahují omezující opatření.
- (4) Přílohy II a V nařízení (EU) 2016/44 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Přílohy II a V nařízení (EU) 2016/44 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 12, 19.1.2016, s. 1.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. května 2016.

Za Radu
předseda
A.G. KOENDERS

PŘÍLOHA

- (I) Na seznam lodí, na něž se vztahují omezující opatření, uvedený v příloze V nařízení (EU) 2016/44 se doplňuje níže uvedená loď.

B. Subjekty

1. **Název:** DISTYA AMEYA

Také známa jako: KASSOS **Dříve známa jako:** není k dispozici. **Adresa:** není k dispozici. **Datum zařazení na seznam:** 27. dubna 2016.

Doplňující informace:

IMO: 9077343. Loď zařazena na seznam podle bodu 10 písm. a) a b) rezoluce 2146 (zákaz nakládky, přepravy a vykládky; zákaz vplutí do přístavů). Podle bodu 11 rezoluce 2146 (2014) je toto označení platné od 27. dubna do 26. července 2016, pokud jej dříve nezruší výbor podle bodu 12 rezoluce 2146 (2014). Hrubá nosnost: 95 420. Stát vlajky: Indie. Je možné, že loď byla nedávno prodána neznámému kupci a název byl změněn na „Kassos“. Od 26. dubna 2016 se nacházela severně od Al-Bajdy (Libye) a směřovala na Maltu.

- (II) Údaje o níže uvedených osobách nahrazují údaje, které jsou o těchto osobách uvedeny v příloze II nařízení (EU) 2016/44.

A. Osoby

14. **Jméno:** MUTASSÍM KADDÁFÍ (MUTASSIM QADHAFI)

Titul: není k dispozici. **Funkce:** poradce pro národní bezpečnost. **Datum narození:** 1976. **Místo narození:** Tripolis, Libye. **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** ALMUATESEM BELLAH MUAMMER QADHAFI; MUATASSIM BILLAH ABUMINYAR QADHAFI; **nedostatečně spolehlivá přezdívka:** MOATASSAM; MUATASMBLLA; MUATASIMBLLAH. **Státní příslušnost:** není k dispozici. **Číslo pasu:** LIBYJSKÝ PAS č. B/001897 **Národní identifikační číslo:** není k dispozici. **Adresa:** není k dispozici. **Datum zařazení na seznam:** 26. února 2011. **Další informace:** na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce 1970 (zákaz cestování, zmrazení majetku). Předpokládaný status/místo pobytu: zemřel. Zemřel údajně v Syrtě (Libye) 20. října 2011.

Doplňující informace

Blízká spřízněnost s režimem. Na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce 1970 (zákaz cestování, zmrazení majetku).

19. **Jméno:** SAFÍJA FARKAŠ AL-BARÁSÍ (SAFIA FARKASH AL-BARASSI)

Titul: není k dispozici. **Funkce:** není k dispozici. **Datum narození:** není k dispozici. **Místo narození:** Al-Bajda, Libye. **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** Safia Farkash Mohammed Al-Hadad, narozena 1. ledna 1953 (číslo ománského pasu 03825239). **Nedostatečně spolehlivá přezdívka:** není k dispozici. **Státní příslušnost:** není k dispozici. **Číslo pasu:** 03825239. **Národní identifikační číslo:** OMÁNSKÉ IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO 98606491. **Adresa:** Sultanát Omán; předpokládané místo pobytu: Egypt. **Datum zařazení na seznam:** 24. června 2011. **Další informace:** na seznam zařazena podle bodu 15 rezoluce 1970 a bodu 19 rezoluce 1973 (zákaz cestování, zmrazení majetku).

Doplňující informace

Značný osobní majetek, který by mohl být použit pro účely režimu. Její sestra Fatima FARKAŠ je provdána za ABDULLÁHA AL-SÁNÁSÍHO, ředitele libyjského vojenského zpravodajství.

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/691**ze dne 4. května 2016,****kterým se mění příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008, pokud jde o použití potravinářských přídatných látek v potravinářských kaseinátech****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách ⁽¹⁾, a zejména na čl. 10 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha II nařízení (ES) č. 1333/2008 stanoví seznam potravinářských přídatných látek Unie schválených pro použití v potravinách a podmínky jejich použití.
- (2) Uvedený seznam lze měnit jednotným postupem uvedeným v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008 ⁽²⁾ buď z podnětu Komise, nebo na základě podání žádosti.
- (3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2203 ⁽³⁾ stanoví seznam potravinářských přídatných látek, které lze použít v potravinářských kaseinátech. Uvedená směrnice je přepracovaným zněním směrnice Rady 83/417/EHS ⁽⁴⁾ týkající se některých druhů mléčných bílkovin (kaseinů a kaseinátů) určených k lidské spotřebě.
- (4) Směrnice (EU) 2015/2203 jasně stanoví klasifikaci některých látek v potravinářských kaseinátech považovaných za potravinářské přídatné látky. Ustanovení směrnice (EU) 2015/2203 týkající se potravinářských přídatných látek by se měla zohlednit v příloze II nařízení (ES) č. 1333/2008.
- (5) Potravinářské kaseináty patří k mléčným výrobkům. V příloze II nařízení (ES) č. 1333/2008 však tato skupina není specifikována. Měla by proto být zavedena kategorie potravin „Potravinářské kaseináty“ a stanoveny přídatné látky povolené v potravinářských kaseinátech a příslušné podmínky jejich použití.
- (6) Tato změna zaručí právní jistotu a nezavádí nová použití potravinářských přídatných látek. Rozšíření použití uvedených přídatných látek představuje aktualizaci seznamu Unie, která pravděpodobně nemá vliv na lidské zdraví. Proto není nutné žádat o stanovisko Evropský úřad pro bezpečnost potravin.
- (7) Příloha II nařízení (ES) č. 1333/2008 by měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a potravinářská aromata (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2203 ze dne 25. listopadu 2015 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se kaseinů a kaseinátů určených k lidské spotřebě a o zrušení směrnice Rady 83/417/EHS (Úř. věst. L 314, 1.12.2015, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 83/417/EHS ze dne 25. července 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se některých druhů mléčných bílkovin (kaseinů a kaseinátů) určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 237, 26.8.1983, s. 25).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha II nařízení (ES) č. 1333/2008 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. května 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Příloha II nařízení (ES) č. 1333/2008 se mění takto:

- 1) V části D se za položku pro kategorii potravin „01.8 Analogy mléčných výrobků, včetně náhrad mléka do teplých nápojů“ vkládá následující položka:

„01.9	Potravinářské kaseináty“
-------	--------------------------

- 2) V části E se za poslední položku pro kategorii potravin „01.8 Analogy mléčných výrobků, včetně náhrad mléka do teplých nápojů“ vkládá následující položka:

„01.9	Potravinářské kaseináty			
	E 170	Uhličitan vápenatý	<i>quantum satis</i>	
	E 331	Citronany sodné	<i>quantum satis</i>	
	E 332	Citronany draselné	<i>quantum satis</i>	
	E 333	Citronany vápenaté	<i>quantum satis</i>	
	E 380	Citronan amonný	<i>quantum satis</i>	
	E 500	Uhličitany sodné	<i>quantum satis</i>	
	E 501	Uhličitany draselné	<i>quantum satis</i>	
	E 503	Uhličitany amonné	<i>quantum satis</i>	
	E 504	Uhličitany hořečnaté	<i>quantum satis</i>	
	E 524	Hydroxid sodný	<i>quantum satis</i>	
	E 525	Hydroxid draselný	<i>quantum satis</i>	
	E 526	Hydroxid vápenatý	<i>quantum satis</i>	
	E 527	Hydroxid amonný	<i>quantum satis</i>	
	E 528	Hydroxid hořečnatý	<i>quantum satis</i> “	

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/692**ze dne 4. května 2016,****kterým se mění příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008, pokud jde o některé aromatické látky****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a (ES) č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a potravinářská aromata ⁽²⁾, a zejména na čl. 7 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha I nařízení (ES) č. 1334/2008 stanoví seznam aromat a výchozích materiálů Unie schválených pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a podmínky jejich použití.
- (2) Prováděcím nařízením Komise (EU) č. 872/2012 ⁽³⁾ byl přijat seznam aromatických látek a vložen do části A přílohy I nařízení (ES) č. 1334/2008.
- (3) Uvedený seznam lze aktualizovat jednotným postupem uvedeným v čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1331/2008, a to buď z podnětu Komise, nebo na základě žádosti podané členským státem nebo zúčastněnou stranou.
- (4) Část A zmíněného seznamu Unie obsahuje jak již zhodnocené aromatické látky, pro které nejsou určeny žádné poznámky pod čarou, tak aromatické látky, u nichž hodnocení dosud probíhá a pro které jsou v tomto seznamu určeny poznámky pod čarou 2 a 4.
- (5) Evropský úřad pro bezpečnost potravin (dále jen „úřad EFSA“) dokončil posouzení sedmi látek, které jsou v současné době na seznamu uvedeny jako aromatické látky, jejichž hodnocení dosud probíhá. Tyto aromatické látky byly úřadem EFSA posouzeny v rámci hodnocení skupiny aromatických látek FGE.21rev5 ⁽⁴⁾. Úřad EFSA dospěl k závěru, že tyto aromatické látky při odhadovaných úrovních dietárního příjmu nevyvolávají žádné obavy z hlediska bezpečnosti.
- (6) Aromatické látky posouzené v rámci těchto hodnocení by měly být na seznamu uvedeny jako již zhodnocené látky, a to tak, že se v příslušných položkách seznamu Unie odstraní poznámky pod čarou 2 a 4.
- (7) Část A přílohy I nařízení (ES) č. 1334/2008 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34.

⁽²⁾ Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 1.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 872/2012 ze dne 1. října 2012, kterým se přijímá seznam aromatických látek, jak stanoví nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2232/96, a kterým se tento seznam vkládá do přílohy I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 a kterým se zrušuje nařízení Komise (ES) č. 1565/2000 a rozhodnutí Komise 1999/217/ES (Úř. věst. L 267, 2.10.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ EFSA Journal 2015; 13(4):4066.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Část A přílohy I nařízení (ES) č. 1334/2008 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. května 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Část A přílohy I nařízení (ES) č. 1334/2008 se mění takto:

1) Položka týkající se FL 15.040 se nahrazuje tímto:

„15.040	2-acetylthiofen	88-15-3		11728				EFSA“
---------	-----------------	---------	--	-------	--	--	--	-------

2) Položka týkající se FL 15.045 se nahrazuje tímto:

„15.045	2-butylthiofen	1455-20-5						EFSA“
---------	----------------	-----------	--	--	--	--	--	-------

3) Položka týkající se FL 15.074 se nahrazuje tímto:

„15.074	5-ethylthiofen-2- karbaldehyd	36880-33-8						EFSA“
---------	-------------------------------	------------	--	--	--	--	--	-------

4) Položka týkající se FL 15.076 se nahrazuje tímto:

„15.076	2-hexylthiofen	18794-77-9	1764	11616				EFSA“
---------	----------------	------------	------	-------	--	--	--	-------

5) Položka týkající se FL 15.093 se nahrazuje tímto:

„15.093	2-oktylthiofen	880-36-4						EFSA“
---------	----------------	----------	--	--	--	--	--	-------

6) Položka týkající se FL 15.096 se nahrazuje tímto:

„15.096	2-pentylthiofen	4861-58-9	2106	11634				EFSA“
---------	-----------------	-----------	------	-------	--	--	--	-------

7) Položka týkající se FL 15.097 se nahrazuje tímto:

„15.097	2-propionylthiofen	13679-75-9		11635				EFSA“
---------	--------------------	------------	--	-------	--	--	--	-------

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/693**ze dne 4. května 2016****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 4. května 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	IL	203,5
	MA	89,0
	SN	225,9
	TN	68,5
	TR	84,9
	ZZ	134,4
0707 00 05	MA	83,2
	TR	105,8
	ZZ	94,5
0709 93 10	MA	95,4
	TR	132,2
	ZZ	113,8
0805 10 20	EG	40,2
	IL	84,8
	MA	57,0
	TR	32,4
	ZZ	53,6
0805 50 10	BR	116,1
	MA	119,8
	TR	130,3
	ZA	161,6
	ZZ	132,0
0808 10 80	AR	111,0
	BR	102,3
	CL	122,2
	CN	79,5
	NZ	142,3
	US	145,4
	ZA	95,0
	ZZ	114,0

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY (SZBP) 2016/694

ze dne 4. května 2016,

kterým se provádí rozhodnutí (SZBP) 2015/1333 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 31 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady (SZBP) 2015/1333 ze dne 31. července 2015 o omezujících opatřeních s ohledem na situaci v Libyi a o zrušení rozhodnutí 2011/137/SZBP ⁽¹⁾, a zejména na čl. 12 odst. 1 uvedeného rozhodnutí,

s ohledem na návrh vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 31. července 2015 přijala Rada rozhodnutí (SZBP) 2015/1333.
- (2) Dne 27. dubna 2016 zařadil výbor Rady bezpečnosti OSN zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011) jedno plavidlo na seznam plavidel, na která se vztahují omezující opatření.
- (3) Dne 1. dubna 2016 výbor Rady bezpečnosti OSN zřízený podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1970 (2011) aktualizoval identifikační údaje týkající se tří osob, na které se vztahují omezující opatření.
- (4) Přílohy I, III a V rozhodnutí (SZBP) 2015/1333 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Přílohy I, III a V rozhodnutí (SZBP) 2015/1333 se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 4. května 2016.

Za Radu
předseda
A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Úř. věst. L 206, 1.8.2015, s. 34.

PŘÍLOHA

- (I) Na seznam lodí, na něž se vztahují omezující opatření, uvedený v příloze V rozhodnutí (SZBP) 2015/1333 se doplňuje níže uvedená loď.

B. Subjekty

1. Název DISTYA AMEYA

Také známa jako: KASSOS **Dříve známa jako:** není k dispozici. **Adresa:** není k dispozici. **Datum zařazení na seznam:** 27. dubna 2016.

Doplňující informace:

IMO: 9077343. Loď zařazena na seznam podle bodu 10 písm. a) a b) rezoluce 2146 (zákaz nakládky, přepravy a vykládky; zákaz vplutí do přístavů). Podle bodu 11 rezoluce 2146 (2014) je toto označení platné od 27. dubna do 26. července 2016, pokud jej dříve nezruší výbor podle bodu 12 rezoluce 2146 (2014). Hrubá nosnost: 95 420. Stát vlajky: Indie. Je možné, že loď byla nedávno prodána neznámému kupci a název byl změněn na „Kassos“. Od 26. dubna 2016 se nacházela severně od Al-Bajdy (Libye) a směřovala na Maltu.

- (II) Údaje o níže uvedených osobách nahrazují údaje, které jsou o těchto osobách uvedeny v příloze I rozhodnutí (SZBP) 2015/1333.

A. Osoby

3. **Jméno** SAJJID MUHAMMAD KADDÁF AL-DAM (SAYYID MOHAMMED QADHAF AL-DAM)

Titul: není k dispozici. **Funkce:** není k dispozici. **Datum narození:** 1948. **Místo narození:** Syrta, Libye; Egypt. **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** SAYED M. GADDEF EEDAM **Nedostatečně spolehlivá přezdívka:** není k dispozici. **Státní příslušnost:** není k dispozici. **Číslo pasu:** LIBYJSKÝ PAS č. 513519 **Národní identifikační číslo:** není k dispozici. **Adresa:** není k dispozici. **Datum zařazení na seznam:** 26. února 2011. **Další informace:** na seznam OSN zařazen podle bodu 15 rezoluce 1970 (zákaz cestování).

Kaddáf Al-dam byl na seznam zařazen dne 26. února 2011 podle bodu 15 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1970 (2011) coby „bratranec Muammara Kaddáfího“.

14. **Jméno** MUTASSÍM KADDÁFÍ (MUTASSIM QADHAFÍ)

Titul: není k dispozici. **Funkce:** poradce pro národní bezpečnost. **Datum narození:** 1976. **Místo narození:** Tripolis, Libye. **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** ALMUATESEM BELLAH MUAMMER QADHAFÍ; MUATASSIM BILLAH ABUMINYAR QADHAFÍ; **Nedostatečně spolehlivá přezdívka:** MOATASSAM; MUATASMBLLA; MUATASIMBLLAH. **Státní příslušnost:** není k dispozici. **Číslo pasu:** LIBYJSKÝ PAS č. B/001897 **Národní identifikační číslo:** není k dispozici. **Adresa:** není k dispozici. **Datum zařazení na seznam:** 26. února 2011. **Další informace:** na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce 1970 (zákaz cestování, zmrazení majetku). Předpokládaný status/místo pobytu: zemřel. Zemřel údajně v Syrtě (Libye) 20. října 2011.

Doplňující informace

Blízká spřízněnost s režimem. Na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce 1970 (zákaz cestování, zmrazení majetku).

19. **Jméno** SAFÍJA FARKAŠ AL-BARÁSÍ (SAFIA FARKASH AL-BARASSÍ)

Titul: není k dispozici. **Funkce:** není k dispozici. **Datum narození:** není k dispozici. **Místo narození:** Al-Bajda, Libye. **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** Safia Farkash Mohammed Al-Hadad, narozena 1. ledna 1953 (číslo ománského pasu 03825239). **Nedostatečně spolehlivá přezdívka:** není k dispozici. **Státní příslušnost:** není k dispozici. **Číslo pasu:** 03825239. **Národní identifikační číslo:** OMÁNSKÉ IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO 98606491. **Adresa:** Sultanát Omán; předpokládané místo pobytu: Egypt. **Datum zařazení na seznam:** 24. června 2011. **Další informace:** na seznam zařazena podle bodu 15 rezoluce 1970 a bodu 19 rezoluce 1973 (zákaz cestování, zmrazení majetku).

Doplňující informace

Značný osobní majetek, který by mohl být použit pro účely režimu. Její sestra Fatima FARKAŠ je provdána za ABDULLÁHA AL-SÁNÁSÍHO, ředitele libyjského vojenského zpravodajství.

(III) Údaje o níže uvedených osobách nahrazují údaje, které jsou o těchto osobách uvedeny v příloze III rozhodnutí (SZBP) 2015/1333.

A. Osoby

14. **Jméno** MUTASSÍM KADDÁFÍ (MUTASSIM QADHAFI)

Titul: není k dispozici. **Funkce:** poradce pro národní bezpečnost. **Datum narození:** 1976. **Místo narození:** Tripolis, Libye. **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** ALMUATESEM BELLAH MUAMMER QADHAFI; MUATASSIM BILLAH ABUMINYAR QADHAFI; **Nedostatečně spolehlivá přezdívka:** MOATASSAM; MUATASMBLLA; MUATASIMBLLAH. **Státní příslušnost:** není k dispozici. **Číslo pasu:** LIBYJSKÝ PAS č. B/001897 **Národní identifikační číslo:** není k dispozici. **Adresa:** není k dispozici. **Datum zařazení na seznam:** 26. února 2011. **Další informace:** na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce 1970 (zákaz cestování, zmrazení majetku). Předpokládaný status/místo pobytu: zemřel. Zemřel údajně v Syrtě (Libye) 20. října 2011.

Doplňující informace

Blízká spřízněnost s režimem. Na seznam zařazen podle bodů 15 a 17 rezoluce 1970 (zákaz cestování, zmrazení majetku).

19. **Jméno** SAFÍJA FARKAŠ AL-BARÁSÍ (SAFIA FARKASH AL-BARASSI)

Titul: není k dispozici. **Funkce:** není k dispozici. **Datum narození:** není k dispozici. **Místo narození:** Al-Bajda, Libye. **Dostatečně spolehlivá přezdívka:** Safia Farkash Mohammed Al-Hadad, narozena 1. ledna 1953 (číslo ománského pasu 03825239). **Nedostatečně spolehlivá přezdívka:** není k dispozici. **Státní příslušnost:** není k dispozici. **Číslo pasu:** 03825239. **Národní identifikační číslo:** OMÁNSKÉ IDENTIFIKAČNÍ ČÍSLO 98606491; **Adresa:** Sultanát Omán; předpokládané místo pobytu: Egypt. **Datum zařazení na seznam:** 24. června 2011. **Další informace:** na seznam zařazena podle bodu 15 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1970 (2011) a bodu 19 rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1973 (2011) (zákaz cestování, zmrazení majetku).

Doplňující informace

Značný osobní majetek, který by mohl být použit pro účely režimu. Její sestra Fatima FARKAŠ je provdána za ABDULLÁHA AL-SÁNÁSÍHO, ředitele libyjského vojenského zpravodajství.

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/695**ze dne 17. července 2013****o režimu státní podpory SA 30068 C 33/2010 (ex N 700/2009) ve prospěch výrobců neželezných kovů na náklady na CO₂ zahrnuté v ceně elektřiny***(oznámeno pod číslem C(2013) 4420)***(Pouze německé znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“) a zvláště na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala všechny zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dopisem ze dne 17. prosince 2009 oznámilo Německo Komisi podporu pro výrobce neželezných kovů. Dne 16. února a 9. července 2010 požádala Komise o dodatečné informace, které Německo poskytlo dne 10. května 2010 a 21. září 2010.
- (2) Dopisem ze dne 17. listopadu 2010 sdělila Komise Německu rozhodnutí zahájit ohledně opatření podpory formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“).
- (3) Dne 21. února 2011 sdělilo Německo své stanovisko k rozhodnutí o zahájení řízení.
- (4) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se vyjádřily k režimu státní podpory.
- (5) Od zúčastněných třetích stran došlo Komisi několik stanovisek. Dne 24. srpna 2011 přeposlala Komise tyto připomínky Německu, které se k nim vyjádřilo dopisem ze dne 26. září 2011.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ**2.1 CÍL**

- (6) Předmětem tohoto rozhodnutí je režim, s jehož pomocí hodlalo Německo poskytnout podporu výrobcům neželezných kovů. Tímto opatřením má být kompenzována část nepřímých nákladů na CO₂, které jsou zahrnuty v ceně elektřiny a které vznikly v roce 2009. Německo tvrdí, že výrobci surového hliníku (kód NACE 24.42), zinku (kód NACE 2443) a mědi (kód NACE 2444) měli hospodářské potíže.
- (7) Německo uvádí pro tuto situaci dva důvody: zaprvé vedla finanční krize, která propukla v roce 2008, k poklesu cen neželezných kovů na světových trzích na Londýnské burze kovů, zadruhé setrvaly ceny elektřiny v Unii na vysoké úrovni z důvodu nákladů na CO₂, což zapříčinil systém EU pro obchodování s emisemi (dále jen „ETS“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

Kombinace nízkých cen neželezných kovů na světovém trhu a vysokých cen elektřiny v Unii oslabila konkurenceschopnost výrobců neželezných kovů v Unii ve srovnání s výrobci neželezných kovů mimo Unii.

- (8) Německo uvádí, že znevýhodnění evropských výrobců neželezných kovů v hospodářské soutěži může vést ke snížení výrobní kapacity nebo k přemístění jejich produkce do zemí mimo Unii, v nichž nejsou vysoké náklady na CO₂. Přemístění výroby německých výrobců neželezných kovů by mohlo mít závažné důsledky pro navazující odvětví (jako stavebnictví, automobilový průmysl, strojírenství, letectví a kosmonautiku), které mají velký význam pro německý a evropský průmysl. Takové přemístění do zemí mimo Unii by rovněž vedlo na globální úrovni k vyšším emisím CO₂, protože výroba neželezných kovů by v tomto případě probíhala za méně přísných podmínek ohledně CO₂ než v Unii, v níž platí emisní strop (únik uhlíku, tzv. carbon leakage).
- (9) Německo dospělo k závěru, že plánované opatření je přiměřeným prostředkem k tomu, aby se předešlo přemístění výroby neželezných kovů a negativním následkům pro průmysl Unie, jakož i pro úsilí Unie snížit emise CO₂.
- (10) Před oznámením dotčeného režimu učinilo Německo oznámení totožného režimu (a poté je stáhlo), který však byl odůvodněn zvýšením konkurenceschopnosti německých výrobců neželezných kovů vůči výrobcům v jiných členských státech a v zemích mimo Unii.

2.2 PRÁVNÍ ZÁKLAD

- (11) Právním základem režimu jsou zákon o druhém dodatkovém rozpočtu ze dne 2. července 2009, zvláště rozpočtová kapitola 683 03 a směrnice o podpoře výroby neželezných kovů šetrných ke klimatu ze dne 6. srpna 2009.

2.3 PŘÍJEMCI

- (12) Podpora může být poskytnuta výrobcům hliníku, zinku (kromě olova a cínu) a mědi za podmínky, že se výrobní zařízení nachází v Německu, výroba vyžaduje více než 10 GWh elektřiny ročně a náklady na elektřinu činí více než 15 % hrubé přidané hodnoty. Náklady na první GWh roční spotřeby elektřiny jsou z vyrovnávací platby vyjmuty (podíl, který musí pokrýt dotčené výrobní zařízení). Německo sdělilo, že žádost podalo 11 příjemců. Podle informací, které jsou k dispozici, připadá 80 % podpory na tři výrobce hliníku, přičemž jeden z nich ([...] (*)) má obdržet [...] % podpory.

2.4 VÝŠE A DÉLKA TRVÁNÍ PODPORY

- (13) Celková částka podpory by měla činit minimálně 40 milionů EUR a měla by být poskytnuta za druhou polovinu roku 2009 ⁽³⁾. Režim podpory obsahuje doložku o pozastavení a podpora bude poskytnuta teprve po schválení Komisí.

2.5 FORMA PODPORY A FINANCOVÁNÍ

- (14) Příjemci museli o podporu požádat Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) (spolkový úřad pro hospodářství a kontrolu vývozu). Jednotlivé částky podpory závisí na spotřebě elektřiny příslušného žadatele. Podporu lze poskytnout pouze na spotřebu elektřiny, která souvisí přímo s výrobním procesem. V případě hliníku se poskytuje pouze vyrovnávací platba na náklady na elektřinu spotřebovanou při elektrolýze, u mědi a zinku také na další výrobní procesy s vysokou spotřebou elektřiny (např. elektrické pece). Pokud jde o zinek a měď, není možné ani nutné rozlišovat mezi primární a sekundární výrobou, protože rozdíly v intenzitě spotřeby elektřiny jsou minimální.

(*) Podléhá služebnímu tajemství.

⁽³⁾ U číselného údaje se jedná pouze o předběžný odhad. Skutečná částka by závisela na spotřebě příjemců a dostupnosti rozpočtových prostředků. Německo uvedlo konkrétnější hodnotu 47,2 mil. EUR.

- (15) Podpora se příjemcům poskytuje ve formě přímých příspěvků. Je financována ze spolkového rozpočtu a přidělována ve formě vyrovnávacích plateb na náklady na CO₂ na veškerou spotřebovanou elektřinu překračující 1 GWh/rok. Podpora se vypočítá na základě roční spotřeby elektřiny žadatele (minus 1 GWh) vynásobené částkou za MWh, která je stanovena na úrovni pododvětví (hliník, měď, zinek).
- (16) Podle Německa jsou tyto částky vypočítávány na základě nákladů na CO₂ ve výši 19 EUR/MWh, což je zdůvodněno tím, že tato částka odpovídá 75 % průměrné ceny povolených emisí CO₂ v druhé polovině roku ve výši přibližně 24 EUR. Od této částky německé orgány odečtou bezpečnostní rozpětí ve výši 10 % pro stanovení maximální výše vyrovnání 17 EUR/MWh v případě hliníku. Vyrovnávací faktory pro další kovy jsou nižší: pro zinek činí 16 EUR/MWh a pro měď 9 EUR/MWh. Přesné číselné údaje pro jednotlivé příjemce závisí na jejich spotřebě elektřiny ve druhé polovině roku 2009, neboť podpora je přidělována v závislosti na aktuální spotřebě příjemců a na výše uvedené ceně elektřiny za MWh spotřebované na výrobu hliníku, zinku a mědi.
- (17) Pokud by před koncem roku 2010 došlo k ukončení výroby nebo k jejímu přemístění mimo Německo, budou příjemci povinni vrátit veškerou podporu, kterou mohli do této doby obdržet.

3. ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

- (18) V rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise pochybnost o slučitelnosti státní podpory s vnitřním trhem a požádala všechny zúčastněné strany o zaslání připomínek k různým hlediskům podpory.
- (19) Poté, co bylo zjištěno, že zjevně nelze použít zvláštní rámce Společenství a směrnice, prošetřila Komise tři tvrzení předložená Německem, které se odvolávalo na čl. 107 odst. 3 písm. b) a čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU:
- (20) Německo zaprvé uvedlo, že podpora poskytnutá odvětví výroby neželezných kovů má pomoci napravit vážnou poruchu v hospodářství ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU. Komise k tomu položila otázku, zda pokles cen neželezných kovů v letech 2008 a 2009 lze skutečně hodnotit jako vážnou poruchu v hospodářství a zda jsou výrobci neželezných kovů natolik úzce svázáni s navazujícími odvětvími, jak uvádí Německo ⁽⁴⁾.
- (21) Zadruhé Německo uvedlo, že oznámený režim představuje podporu, která má usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, a sice ve prospěch německých výrobců surového hliníku, zinku a mědi. V prvním souboru argumentů Německo uvedlo, že nepřímé náklady na CO₂, které byly přeneseny do cen elektřiny, v sobě skrývaly nebezpečí, že výrobci neželezných kovů v Německu sníží své výrobní kapacity, nebo je zřejmě dokonce přemístí do zemí mimo Unii a tím by došlo k úniku uhlíku (carbon leakage).
- (22) Komise však vyjádřila své pochybnosti k různým aspektům těchto tvrzení:
- Není jasné, zda je tato podpora nezbytná a přiměřená, neboť na základě údajů, které byly předloženy Německem, nelze určit žádné nebezpečí úniku uhlíku. Komise neměla zejména k dispozici informace o nákladech příjemců. Kromě toho zjevně dosáhli někteří příjemci během předmětného období zisku, z čehož nelze usuzovat, že byli skutečně pod tlakem, který by je nutil k přemístění výroby. Navíc nelze zjistit reálné nebezpečí, že je výroba přemísťována do zemí mimo Unii nebo EHP ⁽⁵⁾.
 - Nejasné zůstává rovněž to, zda by podpora, která byla omezena na druhou polovinu roku 2009, měla pro příjemce takový motivační efekt, že by své výrobní závody ponechali v Německu ⁽⁶⁾.
 - Kromě toho zpochybnila Komise přiměřenost režimu, protože Německo nepředložilo dostatečné podklady pro závěr, že by nemohlo dojít k nadměrnému vyrovnání ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 92. bod odůvodnění a následující body odůvodnění.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 51. bod odůvodnění a následující body odůvodnění.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 69. bod odůvodnění.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 71. bod odůvodnění a následující body odůvodnění.

- Dále měla Komise pochybnosti ohledně vyrovnání zájmů dotčených režimem, protože nelze vyloučit, že podpora by s sebou přinesla závažné narušení hospodářské soutěže, zvláště v neprospěch výrobců neželezných kovů v jiných členských státech Unie nebo EHP, především pokud by tito výrobci disponovali přirozenou výhodou místa spočívající v dostupnější elektřině z hlediska nákladů⁽⁸⁾.
- (23) Německo ve druhém souboru argumentů tvrdí, že režim představuje podporu, která má usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a jíž se usiluje o zamezení ztráty pracovních míst v průmyslu neželezných kovů a navazujících odvětvích. Komise má zvláště pochybnosti o tom, zda může být zamezení ztráty pracovních míst považováno za cíl společného zájmu, zda byla navazující hospodářská odvětví skutečně tak těžce postižena a zda státní podpora představuje vhodný prostředek k dosažení tohoto cíle⁽⁹⁾.

4. STANOVISKA TŘETÍCH STRAN A ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (24) V období od 3. do 13. května 2011 došlo Komisi dvanáct připomínek:
- Šest z nich přišlo od výrobců neželezných kovů, kteří požádali o podporu ([...], [...], [...], [...] a [...]) nebo kteří měli dceřinou společností, jež byla potencionálním příjemcem: ([...]). [...], [...] a [...] jsou výrobci hliníku. [...] vyrábí měď a [...] zinek.
- Dále zaujalo stanovisko pět hospodářských sdružení, z toho tři zástupci chemického průmyslu na německé úrovni: Verband der chemischen Industrie (VCI), Verband der Industriellen Energie- und Kraftwirtschaft (VIK) a Wirtschaftsvereinigung Metalle (WVM) a dva byli zástupci hutnictví na evropské úrovni: Euroalliances a Eurométaux.
- Písemné podání přišlo od jedné německé odborové organizace – Industriegewerkschaft Bergbau, Chemie, Energie (IG BCE).
- (25) Všechny zúčastněné strany se k této podpoře vyjádřily vesměs souhlasně⁽¹⁰⁾. Uváděly, že nebezpečí úniku uhlíku bylo uznáno právními předpisy Unie, a proto k tomu není nutné předkládat nové důkazy. Pokud by i bylo nějakého důkazu zapotřebí, může být existence takového nebezpečí pro průmysl neželezných kovů dána tím, že odvětví na světovém trhu vystupuje jako příjemce ceny a dodavatelé elektřiny náklady na CO₂ přenesli již před rokem 2013 (tedy před použitelností pokynů k některým opatřením státní podpory v souvislosti se systémem obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů po roce 2012, dále jen „pokyny ke státní podpoře v souvislosti s ETS“).
- (26) Kromě toho zastávaly názor, že podpora má motivační efekt, protože pouhé oznámení tohoto režimu přimělo některé výrobce, aby zachovali svou výrobu. Konečně se důrazně vyslovovaly v tom smyslu, že podpora nenaruší hospodářskou soutěž, nýbrž odstraní vážné narušení hospodářské soutěže vyplývající z ETS ve srovnání s výrobci v zemích mimo Unii nebo EHP. K podpoře těchto vyjádření uváděli někteří potenciální příjemci a jedno hospodářské sdružení, že ceny elektřiny v Unii se k sobě přiblížily, že k přemístění produkce by tudíž nedocházelo uvnitř Unie, nýbrž mimo Unii. Některé zúčastněné strany, například německá odborová organizace, jsou však toho názoru, že výrobci v Německu jsou zasaženi nepřímými náklady plynoucími z ETS více než výrobci v jiných členských státech Unie, v nichž se ceny držely nízkou z důvodu dlouhodobých smluv.

5. STANOVISKO NĚMECKA

- (27) Ve své připomínce k rozhodnutí o zahájení řízení potvrdilo Německo opětovně svůj názor, že režim podpory je slučitelný s vnitřním trhem. Obě pohnutky k provedení režimu – zvláště finanční a hospodářská krize a kompenzace pro odvětví a pododvětví, u nichž hrozí únik uhlíku – musí být Uní uznány jako faktory, které se zohledňují při kontrole státních podpor.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 75. bod odůvodnění.

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 76. bod odůvodnění a následující body odůvodnění.

⁽¹⁰⁾ Některé zúčastněné strany se však vyjádřily komplexněji a přimlouvaly se za dlouhodobou podporu. Uvedly konkrétní doporučení, jak by měla být tato podpora upravena v pokynech ke státní podpoře v souvislosti s ETS, které se tehdy ještě připravovaly. Mezitím byly tyto pokyny přijaty (Úř. věst. C 158, 5.6.2012, s. 4).

- (28) Německo zvláště opět konstatovalo, že se zohlednilo nebezpečí úniku uhlíku, které pro příjemce v roce 2009 plynulo již z existujícího unijního práva, především ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES⁽¹¹⁾ a rozhodnutí Komise 2010/2/EU⁽¹²⁾, a že Německo v každém případě předložilo dostatečné důkazy o existenci tohoto nebezpečí. To bylo doloženo také nedávným uzavřením závodů v Německu a ve Spojeném království. Kromě toho označilo Německo režim podpory jako vhodný prostředek k zamezení úniku uhlíku, protože alternativy uvedené Komisí v rozhodnutí o zahájení řízení jsou méně účinné.
- (29) Německo mimo to setrvalo na svém názoru, že podpora je přiměřená zvláště s ohledem na krátkou dobu použití v délce šesti měsíců. Přiznalo sice, že by opatření mohlo způsobit nadměrné vyrovnání, odkázalo však na to, že proto je stanoveno bezpečnostní rozpětí ve výši 10 % a základní podíl, který musí pokrýt dotčené výrobní zařízení (ve výši nepřímých nákladů na 1 GWh spotřeby). Kromě toho Německo prohlásilo, že je připraveno provést změny ve výpočtu částek podpory podle odpovídajícího návrhu Komise. Konečně odkázalo Německo na sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu ze dne 22. února 2008 o konkurenceschopnosti odvětví hutnictví – Příspěvek ke strategii EU pro růst a zaměstnanost, jakož i na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 28. října 2010 s názvem Integrovaná průmyslová politika pro éru globalizace – Konkurenceschopnost a udržitelnost ve středu zájmu, v nichž Komise zdůraznila, jak je obecně důležité zachovat konkurenceschopnosti hutnictví a energeticky náročných odvětví⁽¹³⁾.
- (30) Ohledně písemností podaných zúčastněnými stranami Německo zdůraznilo, že nikdo nevyjádřil obavy kvůli eventuálnímu narušování hospodářské soutěže v rámci vnitřního trhu, nýbrž naopak všechny zúčastněné strany, zvláště také hospodářská sdružení, která zastupovala možné konkurenty příjemců na vnitrostátní i evropské úrovni, se vyslovily pro opatření. Zúčastněné strany také předložily dodatečné informace a argumenty, které potvrdily, že u průmyslu neželezných kovů existovalo ve druhé polovině roku 2009 nebezpečí úniku uhlíku.

6. POSOUZENÍ OPATŘENÍ PODPORY

- (31) Komise prověřila navrhované opatření v souladu s článkem 107 a následujícími SFEU a článkem 61 a následujícími Dohody o EHP⁽¹⁴⁾. Po prošetření tvrzení předložených Německem a dalšími zúčastněnými stranami dospěla Komise k závěru, že její posouzení ohlášeného režimu uvedené v rozhodnutí o zahájení řízení zůstává v platnosti, neboť nebyly předloženy žádné nové prvky, které by mohly vést ke změně posouzení s výhradou dále uvedených výkladů.

6.1 EXISTENCE STÁTNÍ PODPORY

- (32) Opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, pokud jsou splněny následující čtyři podmínky: zaprvé poskytuje opatření příjemcům výhodu, zadruhé je opatření financováno státem nebo ze státních prostředků, zatřetí zvýhodňuje opatření selektivně určité podniky nebo určitá odvětví výroby a začtvrté je opatření způsobilé ovlivnit obchod mezi členskými státy a způsobit narušení hospodářské soutěže v rámci vnitřního trhu.
- (33) Jak uvedla Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení, splňuje režim podpory všechny tyto podmínky⁽¹⁵⁾. Podpora pochází ze státních prostředků, protože je financována ze spolkového rozpočtu. Poskytuje příjemcům výhodu tím, že zmírňuje zátěž, „kterou má podnik obvykle nést“⁽¹⁶⁾ (tzn. náklady na elektřinu). Opatření je selektivní, protože je poskytováno pouze příjemcům v předem stanovených odvětvích (odvětví výroby hliníku, mědi a zinku) a v rámci těchto odvětví je dále omezeno na velké konečné odběratele elektřiny (odběratelé se spotřebou větší než 10 GWh ročně). Opatření je způsobilé ovlivnit obchod mezi členskými státy a způsobit narušení hospodářské soutěže, protože příjemci jsou činní v hospodářském odvětví, v němž panuje v rámci Unie

⁽¹¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES, ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 63).

⁽¹²⁾ Rozhodnutí Komise 2010/2/EU ze dne 24. prosince 2009, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku (Úř. věst. L 1, 5.1.2010, s. 10).

⁽¹³⁾ KOM(2008) 108 v konečném znění a KOM(2010) 614 v konečném znění.

⁽¹⁴⁾ Základem pro toto hodnocení je SFEU a také Dohoda o EHP. Z důvodu zjednodušení se dále ovšem odkazuje jen na ustanovení SFEU.

⁽¹⁵⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22, 29. bod odůvodnění a následující body odůvodnění.

⁽¹⁶⁾ Rozsudek ze dne 15. března 1994, Banco Exterior de España v. Ayuntamiento de Valencia, C-387/92, Recueil, s. I-877, body 12 a 13.

hospodářská soutěž. Nezávisle na tom, zda mezi členskými státy skutečně dochází k obchodování s určitými neželeznými kovy, soutěží spolu výrobci z Unie na světovém trhu a výhoda, která je poskytnuta jednomu z nich, by mohla vést potenciálně u ostatních ke snížení odbytu nebo ztížení navýšení odbytu.

- (34) Proto se jedná v případě oznámeného opatření o státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. To nepopírá Německo ani zúčastněné strany.

6.2 LEGALITA PODPORY

- (35) V návrhu zákona k provedení oznámeného režimu se uvádí, že platba podpory bude provedena teprve po schválení Evropskou komisí. Německo splnilo oznámením opatření podpory před jeho provedením svou povinnost podle čl. 108 odst. 3 SFEU.

6.3 SLUČITELNOST PODPORY S VNITŘNÍM TRHEM

- (36) Protože se v případě opatření jedná o státní podporu, musí Komise ověřit, zda je slučitelná s vnitřním trhem. Na rozdíl od obecného zákazu podpory podle čl. 107 odst. 1 SFEU lze považovat podporu za slučitelnou s vnitřním trhem tehdy, pokud spadá do jedné z kategorií uvedených v čl. 107 odst. 3 SFEU.
- (37) Německo považuje režim za podporu slučitelnou s vnitřním trhem a uvedlo, že režim podpory má pomoci napravit vážnou poruchu v hospodářství členského státu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.
- (38) Německo bez dalšího tvrdí, že podpora je slučitelná s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, protože tímto opatřením má být usnadněn rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí.
- (39) Komise má ve věci podpory podle čl. 107 odst. 3 SFEU ⁽¹⁷⁾ v zásadě široké rozhodovací pravomoci a zveřejnila pokyny a sdělení, v nichž stanovila kritéria, podle nichž lze určité druhy podpor pokládat za slučitelné s vnitřním trhem. Podle ustálené judikatury je Komise v oblasti kontroly podpor vázána zveřejněnými pokyny a sděleními, pokud se neodchylují od ustanovení SFEU a jsou akceptovány členskými státy ⁽¹⁸⁾.
- (40) Nejprve je třeba konstatovat, že státní podpory, které by chtělo Německo poskytnout výrobcům neželezných kovů, lze označit za provozní podpory, tedy za „podpory, které mají podnik osvobodit od nákladů, které musí běžně nést v rámci svého každodenního řízení nebo svých obvyklých činností“ ⁽¹⁹⁾. Takové podpory, jak uvádí Soudní dvůr, mění podmínky obchodování způsobem, „který odporuje obecnému zájmu“ ⁽²⁰⁾, a zásadně je nelze považovat za slučitelné s vnitřním trhem.
- (41) Provozní podpory však mohou být v přesně stanovených situacích výjimečně poskytnuty. Komise proto prošetří navrhované opatření, pokud jde o jeho slučitelnost. Musí být nejdříve ověřeno, zda oznámená podpora spadá do působnosti jednoho nebo více pokynů či sdělení. Pokud by se jednalo o tento případ, je Komise vázána při provádění své rozhodovací pravomoci podle čl. 107 odst. 3 SFEU odpovídajícími pokyny nebo sděleními. Pokud by se naopak o tento případ nejednalo, musí Komise objasnit, zda může být podpora považována za přímo slučitelnou s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. b) anebo čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.

6.3.1 Zvláštní pokyny, rámce a nařízení

- (42) Komise vyloučila použití některých pokynů již ve svém rozhodnutí o zahájení řízení, a sice pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích ⁽²¹⁾, které platí pro podniky v obtížích

⁽¹⁷⁾ Rozsudek ze dne 21. března 1990, *Belgie v. Komise*, C-142/87, Recueil, s. I-959, bod 56 a rozsudek ze dne 11. července 1996, *SFEI a další v. Komise*, C-39/94, Recueil, s. I-3547, bod 36.

⁽¹⁸⁾ Rozsudek ze dne 24. března 1993, *CIRFS a další v. Komise*, C-313/90, Recueil, s. I-1125, bod 36; rozsudek ze dne 15. října 1996, *Ijssel-Vliet v. Minister van Economische Zaken*, C-311/94, Recueil, s. I-5023, bod 43; rozsudek ze dne 26. září 2002 ve věci *Španělsko v. Komise*, C-351/98, Recueil, s. I 8031, bod 53.

⁽¹⁹⁾ Rozsudek ze dne 8. června 1995, *Siemens v. Komise*, T-459/93, Recueil, s. II-1675, bod 48.

⁽²⁰⁾ Rozsudek ze dne 6. listopadu 1990 ve věci *Itálie v. Komise*, věc C-86/89, Recueil, s. I-3891, bod 18.

⁽²¹⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2. Používání těchto pokynů bylo prodlouženo pozdějším sdělením Komise (Úř. věst. C 296, 2.10.2012, s. 3).

a obzvláště pro ty, které splňují podmínky stanovené vnitrostátním právem pro zahájení kolektivního řízení, jehož předpokladem je insolvence dlužníka. Z režimu podpory oznámeného Německem jsou však podniky, pro něž se navrhuje nebo u nichž bylo zahájeno insolvenční řízení, výslovně vyloučeny⁽²²⁾ a Německo nedalo najevo, že by jako potenciální příjemci opatření připadaly nějakým jiným způsobem v úvahu podniky v obtížích ve smyslu těchto pokynů.

- (43) Také použití nařízení Komise (ES) č. 800/2008⁽²³⁾ bylo Komisí vyloučeno. Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 sice obsahuje rámec pro určité druhy investičních podpor a podpor ve prospěch zaměstnanosti, přesto se na oznámený režim nevztahovala žádná z výjimek tohoto nařízení⁽²⁴⁾.
- (44) Ohledně pokynů Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí⁽²⁵⁾ dospěla Komise k názoru, že žádné z ustanovení obsažených v těchto pokynech se nevztahuje na únik uhlíku. Tyto pokyny se proto nevztahují na možnost, že členský stát poskytne podporu k zamezení úniku uhlíku⁽²⁶⁾.
- (45) Dále zastávala Komise názor, že režim podpory nespadá do působnosti dočasného rámce Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize („dočasný rámec“)⁽²⁷⁾, který byl vypracován za účelem „odblokovat poskytování úvěrů bankami společností, a tím zaručit kontinuitu, pokud jde o přístup těchto společností k financím“. K tomuto závěru dospěla proto, že toto opatření nemá za cíl zlepšení přístupu potenciálních příjemců k financování, jak přiznalo i samo Německo⁽²⁸⁾.
- (46) Pokud jde o pokyny k regionální podpoře na období 2007–2013⁽²⁹⁾, zastává Komise názor, že opatření v současnosti nespadá⁽³⁰⁾ do působnosti těchto pokynů. Z jeho stanoveného cíle jasně vyplývá, že oznámené opatření neřeší typická znevýhodnění (jako zvláště nízká životní úroveň nebo nízká hustota zalidnění) v regionech, v nichž jsou příjemci usazeni.
- (47) Vzhledem k tomu, že Německo ani jiné zúčastněné strany nepodalily další informace k možnému použití nařízení (ES) č. 800/2008, pokynů Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí, dočasného rámce nebo pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013, neshledává Komise důvod odchýlit se od původního hodnocení.
- (48) V období následujícím po vydání rozhodnutí o zahájení řízení zveřejnila Komise pokyny ke státní podpoře v souvislosti s ETS⁽³¹⁾. V kapitole 3.1 těchto pokynů jsou uvedeny podmínky, za nichž smí členské státy poskytovat státní podpory k částečné kompenzaci nákladů na povolenky EU ETS, které se promítají do cen elektřiny („nepřímé náklady na ETS“). V bodu 6 pokynů je vymezena jejich oblast působnosti takto: „Vzhledem k tomu, že ustanovení zavedená směrnicí 2009/29/ES se použijí od 1. ledna 2013, státní podpora nemůže být považována za nezbytnou pro zmírnění jakékoliv zátěže vyplývající z této směrnice před tímto datem. Opatření, na něž se vztahují tyto pokyny, tedy mohou být povolena pouze z hlediska nákladů, které vznikly po 1. lednu 2013.“ Oblast působnosti pokynů se omezuje na třetí období obchodování s emisemi v Evropské unii („ETS-3“), které začíná v roce 2013, protože na jedné straně neshledala Komise jasné důvody pro existenci úniku uhlíku již před tímto obdobím a na druhé straně shromážděné údaje a dostupné studie naznačovaly, že toto nebezpečí by se snížením emisních stropů u emisních povolenek a zesíleným přechodem od bezplatného přidělování povolenek k dražbám mohlo stát realitou.
- (49) Proto došla Komise k závěru, že opatření nespadá do oblasti působnosti žádných pokynů.

6.3.2 Článek 107 odst. 3 písm. b) SFEU

- (50) Podle čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU může Komise za slučitelnou s vnitřním trhem považovat podporu, která má „napravit vážnou poruchu v hospodářství některého členského státu“. Za vážnou poruchu v hospodářství členského státu

⁽²²⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 36. bod odůvodnění.

⁽²³⁾ Nařízení Komise (ES) č. 800/2008 ze dne 6. srpna 2008, kterým se v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o ES prohlašují určité kategorie podpory za slučitelné se společným trhem (obecné nařízení o blokových výjimkách) (Úř. věst. L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽²⁴⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 39. bod odůvodnění.

⁽²⁵⁾ Úř. věst. C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽²⁶⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 41. bod odůvodnění a následující body odůvodnění.

⁽²⁷⁾ Úř. věst. C 83, 7.4.2009, s. 1.

⁽²⁸⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 40. bod odůvodnění.

⁽²⁹⁾ Úř. věst. C 54, 4.3.2006, s. 13.

⁽³⁰⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 37. bod odůvodnění a následující body odůvodnění.

⁽³¹⁾ Viz poznámka pod čarou 10.

je třeba považovat každou poruchu, která vede k vážným hospodářským a společenským obtížím a působí na celé hospodářství příslušného členského státu a nejen na hospodářství v některém z jeho regionů nebo v částech jeho území. Toto ustanovení se musí vykládat úzce, protože představuje výjimku ⁽³²⁾.

- (51) Německo uvedlo, že hospodářská krize z roku 2008 vedla k poklesu cen na světových trzích u neželezných kovů na Londýnské burze kovů, zatímco ceny elektřiny setrvaly na vysoké úrovni, a to především kvůli ETS. Výrobci neželezných kovů jsou proto příjemci ceny v tom smyslu, že neměli žádnou možnost ovlivnit ceny na Londýnské burze kovů anebo přenést vyšší výrobní náklady na své zákazníky. Vzhledem k jejich úzké spolupráci a vzájemné závislosti s navazujícími odvětvími (zvláště automobilovým průmyslem a odvětvím elektroniky) by však mělo utlumování kapacity, nebo dokonce přemístění provozoven závažné důsledky pro další odvětví hospodářství. Německo vidí nebezpečí v nevratné ztrátě celých hodnotových řetězců z důvodu krize.
- (52) Další zúčastněné strany se připojily k úvahám Německa a varovaly před ztrátou kapacit ve výrobě neželezných kovů. V tomto duchu odkazuje [...] na obtíže, s nimiž by se potýkal evropský průmysl při obstarávání vzácných zemin z Číny a uvádí, že navazujícím odvětvím, které vyžadují neželezné kovy, hrozí možná obdobné obtíže, pokud nezůstanou v Unii zachovány výrobní kapacity. Zúčastněné strany jako [...] kromě jiného odkázaly na úzkou spolupráci mezi výrobcí neželezných kovů a jejich následnými zákazníky při vývoji nových výrobků a podpoře inovací. Obávají se, že se tento inovační potenciál nenávratně ztratí, pokud nebude výroba neželezných kovů podporována.
- (53) V roce 2009 přijala Komise „dočasný rámec“ ⁽³³⁾. Jak je uvedeno již ve 45. bodu odůvodnění, uznala Komise tímto rámcem, že finanční krize znamenala vážnou poruchu v hospodářství členských států, přičemž porucha spočívala jak v bezprostředním vlivu krize na bankovní sektor, tak i v nepřímém dopadu na reálnou ekonomiku do té míry, že podniky obtížně nalézaly dostupné prostředky financování. To však není porucha, kterou by chtělo Německo svým režimem odstranit.
- (54) Ohledně otázky, zda lze hospodářskou situaci výrobců neželezných kovů ve druhé polovině roku 2009 hodnotit jako vážnou poruchu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU, nevyplývá z formálního vyšetřovacího řízení žádný důvod domnívat se, že taková porucha existuje. Komise je toho názoru, že pravidlo uvedené v čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU se musí vykládat úzce, a sice v tom smyslu, že se tím řeší poruchy velkého rozsahu, jimiž jsou zasažena četná odvětví hospodářství, popř. odvětví, jejichž fungování je na základě jejich systémového významu zvláště důležité pro celé hospodářství. V této souvislosti rozhodl Soud prvního stupně Evropské unie, že příslušná porucha musí poškozovat celé hospodářství příslušného členského státu a nejen jeden z jeho regionů nebo jednu z částí území ⁽³⁴⁾. Vzhledem k tomu Komise rozhodla, že vážnou poruchu hospodářství nelze řešit státní podporou, která má „odstranit potíže jediného příjemce [...], a nikoli celého hospodářského odvětví“ ⁽³⁵⁾. Z této judikatury vyplývá, že pro uplatnění čl. 107 odst. 3 písm. b) se vyžaduje porucha určitého rozsahu. Dosud nebylo prokázáno, že by značná část německého průmyslu trpěla vážnou poruchou. Navíc je nejasné, jak může vážnou poruchu v hospodářství členského státu zmírnit státní podpora poskytnutá pouhým 11 příjemcům.
- (55) Proti argumentu, že snížení výroby neželezných kovů v Německu má velké důsledky pro navazující průmysl, stojí do jisté míry tvrzení dalších zúčastněných stran: jedním výrobcem neželezných kovů bylo poukázáno na intenzitu obchodování v rámci výroby neželezných kovů v Německu a v Evropě a přitom bylo zdůrazněno, že evropské výrobce mohli oproti jejich konkurentům v zámoří těžit z výhody blízkosti zákazníků. Zatímco tedy tito konkurenti na sebe museli vzít investice na skladování za účelem obsluhy evropského trhu, mohly evropské podniky na základě územní blízkosti k provozovnám jejich zákazníků vyrábět na základě poptávky. Výrobce, který vznesl tento argument, se však obával, že tato výhoda může být již brzy zmařena, a to stoupajícími náklady na elektřinu při současných poměrně nízkých dodatečných nákladech pro zákazníky. Pokud by měly náklady na elektřinu v Evropě skutečně dále stoupat, mohli by se zákazníci stále více zajímat o to, že již nebudou kupovat neželezné kovy u výrobců v Unii, nýbrž u výrobců ve třetích zemích (kteří by dopravovali své výrobky do Evropy a zde by je i skladovali). Podle tohoto názoru by byla navazující hospodářská odvětví v zásadě v situaci, kdy by

⁽³²⁾ Rozsudek ze dne 15. prosince 1999 ve spojených věcech T-132/96 a T-143/96, Freistaat Sachsen, Volkswagen AG a Volkswagen Sachen GmbH v. Komise, Recueil, s. II-3663, bod 167; rozsudek ze dne 30. září 2003, Německo v. Komise, C-301/96, Recueil, s. I-9919, bod 106.

⁽³³⁾ Viz poznámka pod čarou 27.

⁽³⁴⁾ Rozsudek ze dne 15. prosince 1999 ve spojených věcech T-132/96 a T-143/96, Freistaat Sachsen, Volkswagen AG a Volkswagen Sachen GmbH v. Komise, Recueil, s. II-3663, bod 167.

⁽³⁵⁾ Věc NN 25/2008 (ex CP 15/2008) záruka na pokrytí rizik WestLB, Německo (http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/225266/225266_1154234_37_2.pdf, 41. bod odůvodnění).

musela využít světového trhu, aby zabránila ohrožení jejich existence. Již samotná možnost přemístění předcházejících výrobců prokazuje, že by se navazující průmysl mohl zcela opřít o dodavatele ze zemí mimo Německo.

- (56) Německo ovšem neuvedlo dostatečné důvody, ze kterých by bylo možno vyvozovat, že hospodářské obtíže tří příslušných odvětví jsou takového rozsahu nebo ovlivňují odvětví s nimi spojená v takové míře, že šetřená situace představuje vážnou poruchu v hospodářství členského státu ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.

6.3.3 Článek 107 odst. 3 písm. c) SFEU

- (57) V článku 107 odst. 3 písm. c) SFEU se uvádí, že „podpory, které mají usnadnit rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem“, mohou být považovány za slučitelné s vnitřním trhem. Podle ustálené judikatury Soudního dvora může Komise prohlásit státní podporu za slučitelnou s vnitřním trhem, pokud sleduje cíl společného zájmu⁽³⁶⁾, je k dosažení tohoto cíle nezbytná⁽³⁷⁾ a nemění podmínky obchodování způsobem, který odporuje společnému zájmu.

- (58) Podle ustálené praxe Komise⁽³⁸⁾ mohou být považována opatření přímo na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU za slučitelná s vnitřním trhem, pokud jsou nezbytná a přiměřená a pozitivní dopad spočívající v dosažení cíle společného zájmu vyvažuje negativní vedlejší účinky pro obchod a hospodářskou soutěž. Proto považuje Komise za přiměřené, prověřit tři následující otázky:

1) Je opatření podpory zaměřeno na dobře vymezený cíl společného zájmu?

2) Je podpora dobře navržena, aby zajistila splnění cíle společného zájmu? Zvláště:

a) Je státní podpora vhodným a nezbytným nástrojem politiky, tzn. neexistují jiné, vhodnější nástroje?

b) Existuje zde motivační efekt, tj. mění podpora chování podniků?

c) Je opatření podpory přiměřené, tj. bylo by možno stejné změny chování dosáhnout s menší podporou?

3) Je narušení hospodářské soutěže a účinek na obchod omezený, takže celkově převažují pozitivní účinky?

- (59) Ke zdůvodnění slučitelnosti podpory s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU byly Německem uvedeny dva soubory argumentů: Německo zaprvé dovodilo, že podpora je nezbytná k zamezení uzavírání provozů v Německu z důvodu přemístění do třetích států, na které se nevztahuje ETS a nemusí nést srovnatelné náklady CO₂ (zamezení úniku uhlíku). Zadruhé uvedlo, že podpora je nezbytná k zamezení přemístění výroby do třetích zemí, což by bylo škodlivé jak pro strukturu průmyslu, tak rovněž pro zaměstnanost (zamezení ztráty pracovních míst).

6.3.3.1 Zamezení úniku uhlíku

Cíl společného zájmu

- (60) Ochrana životního prostředí je uznaným cílem společného zájmu. Vzhledem k tomu, že by mohlo právo životního prostředí v Unii vést k tomu, že bude docházet k úniku uhlíku do jiných částí světa, kde by nadále představoval nebezpečí pro životní prostředí, může být odvrácení úniku uhlíku považováno za záležitost související se životním prostředím. To bylo vyjádřeno jednoznačně v právních předpisech Unie, zvláště ve směrnici 2009/29/ES⁽³⁹⁾, kde je ve 27. bodu odůvodnění uvedeno:

„Členské státy mohou usoudit, že je nezbytné poskytovat dočasné kompenzace určitým zařízením, u nichž bylo zjištěno značné riziko úniku uhlíku, za náklady spojené s emisemi skleníkových plynů, které se promítají do cen elektřiny. Tato podpora by měla být poskytnuta pouze tehdy, je-li nezbytná a úměrná, a měla by zajistit, že v systému Společenství zůstanou zachovány pobídky k úspoře energie a posun poptávky od „šedé“ k „zelené“ elektřině.“

⁽³⁶⁾ Rozsudek Soudu ze dne 14. ledna 2009 ve věci Kronoply v. Komise, T-162/06, Sb. rozh. 2009, s. II-1, především body 65, 66, 74 a 75.

⁽³⁷⁾ Viz rozsudek ze dne 7. června 2001. Agrana Zucker a Stärke v. Komise, T-187/99, Recueil, s. II-1587, bod 74; rozsudek ze dne 14. května 2002, Graphischer Maschinenbau v. Komise, T-126/99, Recueil, s. II-2427, body 41 až 43; rozsudek ze dne 15. dubna 2008, Nuova Agricast Srl v. Ministero delle Attività Produttive, C-390/06, Sb. rozh. 2008, s. I-2577, body 68 a 69.

⁽³⁸⁾ Rámec Společenství pro státní podporu výzkumu, vývoje a inovací, Úř. věst. C 323, 30.12.2006, s. 1. oddíl 1.3.; Pokyny Společenství ke státní podpoře na ochranu životního prostředí, Úř. věst. C 82, 1.4.2008, s. 1. oddíl 1.3.

⁽³⁹⁾ Viz poznámka pod čarou 11.

- (61) Kromě toho bylo uznáno zamezení úniku uhlíku jako enviromentální cíl v pokynech ke státní podpoře v souvislosti s ETS ⁽⁴⁰⁾, zvláště v bodech 7 a 8:

„7. Podle čl. 10a odst. 6 směrnice o ETS mohou členské státy v souladu s pravidly státní podpory poskytovat státní podporu na vyrovnání nákladů ve prospěch odvětví nebo pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku kvůli nákladům souvisejícím s emisemi skleníkových plynů promítaných do cen elektřiny (dále jen „náklady na nepřímé emise“). Pro účely těchto pokynů „únik uhlíku“ popisuje možnost budoucího zvýšení celosvětových emisí skleníkových plynů, pokud podniky přesunou výrobu mimo Unii, protože bez výrazné ztráty podílu na trhu nemohou přenést zvýšení nákladů vyplývajících z EU ETS na své zákazníky.

8. Řešení rizika úniku uhlíku přispívá k ochraně životního prostředí, neboť účelem podpory je, aby se zamezilo zvyšování celosvětových emisí skleníkových plynů v důsledku přesunů výroby mimo Unii, jelikož neexistují závazné mezinárodní dohody o snižování emisí skleníkových plynů. Podpora na náklady na nepřímé emise může mít zároveň nepříznivý dopad na účinnost systému EU ETS. Pokud by byla podpora nesprávně zacílena, ulevila by příjemcům od nákladů na jejich nepřímé emise, čímž se omezily pobídky pro snižování emisí a inovace v tomto odvětví. Náklady na snižování emisí by musela nést především jiná odvětví hospodářství. Taková státní podpora může navíc vést k významnému narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, zejména když se podnikům ve stejném odvětví dostává odlišného zacházení v různých členských státech z důvodu různých rozpočtových omezení. Tyto pokyny proto musí řešit tři konkrétní cíle: minimalizovat riziko úniku uhlíku, zachovat cíl EU ETS, kterým je dosažení nákladově efektivního snižování emisí uhlíku, a minimalizovat narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.“

- (62) Zamezení úniku uhlíku lze proto dát do souvislosti s ochranou životního prostředí a zvláště zmírňováním změny klimatu jako cíl společného zájmu.

Vhodný a nezbytný prostředek

- (63) Poskytnutá podpora musí být vhodným a nezbytným prostředkem k dosažení cíle, o nějž se usiluje. Prostředek je vhodný a nezbytný, jestliže neexistují jiné prostředky, které by méně narušovaly hospodářskou soutěž a jimiž by bylo možno dosáhnout totožných výsledků.
- (64) Aby bylo možno v tomto případě zjistit, zda je vyplácení podpory v rámci oznámeného opatření nezbytné a přiměřené, musí být nejdříve doloženo, že v odvětvích, kterým lze poskytnout podporu (výroba hliníku, mědi a zinku v Německu), skutečně existovalo ve druhé polovině roku 2009 nebezpečí úniku uhlíku.
- (65) Německo tvrdilo, že nebezpečí úniku uhlíku v roce 2009 bylo již uznáno, a sice rozhodnutím 2010/2/EU ⁽⁴¹⁾. Nebezpečí existovalo již ve druhém období obchodování s emisemi (2008–2012, „ETS-2“) a přechod do třetího období obchodování s emisemi nepředstavoval žádný „kvalitativní skok“.
- (66) Komise připomněla ve svém rozhodnutí o zahájení řízení mimo jiné to, že členské státy se ve směrnici 2009/29/ES ⁽⁴²⁾ zavázaly, že zavedou mechanismus k zamezení úniku uhlíku teprve od roku 2013. To se zdálo být důvodné, protože od roku 2013 měl platit přísnější emisní strop pro CO₂, který by za jinak nezměněných okolností asi vedl k vyšším cenám uhlíku oproti dřívějšímu ⁽⁴³⁾. Kromě toho Komise konstatovala, že debata o nebezpečí úniku uhlíku probíhající ve druhém období obchodování s uhlíkem (2008–2012) ohledně rozsahu tohoto nebezpečí nedospěla k žádnému přesvědčivému závěru. Novější studie naznačuje možnost existence úniku uhlíku v odvětví výroby hliníku v roce 2009, nikoli však u výroby mědi a zinku. Každopádně se zdálo být přiměřené, nastavit pro takovou podporu jednotná kritéria v celé Unii ⁽⁴⁴⁾. Pro třetí období obchodování s emisemi se taková kritéria nacházejí v pokynech ke státní podpoře v souvislosti s ETS.
- (67) Zúčastněné strany argumentovaly stejně jako Německo, že nebezpečí úniku uhlíku v průmyslu neželezných kovů bylo uznáno již čl. 10a odst. 6 směrnice 2009/29/ES a rozhodnutím 2010/2/EU. Proto jimi byla zpochybněna nezbytnost zvláštního vyšetřování, na něž poukazovala Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽⁴⁰⁾ Viz poznámka pod čarou 10.

⁽⁴¹⁾ Viz poznámka pod čarou 12.

⁽⁴²⁾ Viz poznámka pod čarou 39.

⁽⁴³⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 53. bod odůvodnění.

⁽⁴⁴⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 54. bod odůvodnění.

- (68) Dále některé zúčastněné strany rozhodně zdůraznily, že vyšetřování by nemělo být prováděno příliš přísně: vzhledem ke zjištění Komise obsaženým v rozhodnutí o zahájení řízení, že nejdůležitější příjemci byli během období plánovaného poskytnutí podpory ziskoví⁽⁴⁵⁾, zdůraznili někteří z těchto výrobců neželezných kovů, že jejich německé pobočky ve skutečnosti vykazovaly relativně malou ziskovost a zčásti nedosáhly zisku, který by byl u tohoto druhu hospodářského odvětví uspokojivý, a proto by se jednalo o příliš úzké pojetí, podle něhož by se nezbytnost a motivační efekt podpory uznával jen v případech, že by se příjemce nacházel těsně před insolvenčí.
- (69) Kromě toho uváděli někteří výrobci, např. [...], [...], [...] a [...], že v případě úniku uhlíku nejde jen o to, zda dojde v konečném důsledku k uzavírání výroby a přemístění do země mimo EU. Je spíše otázkou, zda jsou příjemci ochotni k investicím do svých německých poboček nebo od toho ustupují. Oznamované opatření působí tak, že podporuje investice, a právě vyhlídky na podporu mají být motivací pro zachování výroby a pro významné investice do výrobních závodů v Německu.
- (70) Tyto argumenty však nejsou přesvědčivé. Předně je nesprávné tvrzení, že nebezpečí úniku uhlíku již ve druhé polovině roku 2009 bylo uznáno ve směrnici 2009/29/ES. Článek 10a odst. 6 směrnice 2009/29/ES stanoví: „Pro odvětví nebo pododvětví, u nichž bylo zjištěno značné riziko úniku uhlíku v důsledku promítnutí nákladů spojených s emisemi skleníkových plynů do cen elektřiny, mohou členské státy rovněž přijmout finanční opatření ke kompenzaci těchto nákladů, jsou-li v souladu s platnými a připravovanými pravidly státní podpory v této oblasti.“ Článek 10a odst. 6 tedy neprokazuje riziko úniku uhlíku, nýbrž pouze uvádí, že státní podpora je možná, pokud bylo takové riziko zjištěno. Směrnice 2009/29/ES se ostatně týká pouze ETS-3, tzn. období po roce 2013.
- (71) Totéž platí pro rozhodnutí 2010/2/EU⁽⁴⁶⁾, které obsahuje seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku – to však teprve od roku 2013, kdy začne platit třetí fáze ETS. Rozhodnutím 2010/2/EU proto není možno dokázat, že v roce 2009 existovalo riziko úniku uhlíku.
- (72) Cíl rozhodnutí 2010/2/EU však spočíval především v sestavení seznamu těch odvětví a pododvětví, jimž mají být přiděleny bezplatné emisní povolenky EU. Takové přidělení bezplatných povolenek je upraveno v čl. 10a odst. 12 směrnice 2009/29/ES. Rozhodnutí 2010/2/EU se zakládá na čl. 10a odst. 13 směrnice 2009/29/ES, který bere jednoznačně zřetel na čl. 10a odst. 12. Vzhledem k tomu, že přidělení bezplatných povolenek EU ETS je opatřením ke zmírnění *přímých* nákladů na CO₂, které vznikají uvedeným průmyslovým odvětvím (např. jejich vlastní výrobní činností), nemůže se rozhodnutí týkat odvětví a pododvětví, která pravděpodobně vyžadují kompenzaci za *nepřímé* náklady CO₂⁽⁴⁷⁾.
- (73) Komise je v souladu s pokyny ke státní podpoře v souvislosti s ETS toho názoru, že nezbytné a přiměřené pro zamezení úniku uhlíku na základě nepřímých nákladů na emise CO₂ může být jen takové opatření podpory, u něhož jsou splněny alespoň tři podmínky. Zaprvé musí být prokázáno, že možní příjemci podpory nesou svými náklady na elektřinu podstatnou část nepřímých nákladů na CO₂, které jsou na ně přeneseny prostřednictvím cen elektřiny. Zadruhé musí tyto nepřímé náklady na CO₂ činit podstatnou část výrobních nákladů příjemců. Zatřetí nesmí být příjemci s to přenést tyto náklady na zákazníky. I když jsou tyto podmínky splněny, muselo by být ještě prokázáno, že by následovala změna výroby nebo přemístění výroby do zemí mimo Unii nebo EHP, tzn. že výroba by se přemísťovala do zemí s méně přísnými požadavky na snižování emisí. Přemístění výroby v rámci systému EU pro obchodování s emisemi by únik uhlíku nepředstavovalo.
- (74) Ačkoli většina emisních povolenek byla výrobcům elektřiny přidělena bezplatně, argumentovalo Německo ohledně první podmínky, že podniky dodávající elektřinu promítly náklady na CO₂ do ceny již v roce 2009 jako náklady alternativních příležitostí a přenesly je na své zákazníky. Povolenky využití při výrobě elektřiny byly sice poskytnuty bezplatně, měly ale přesto „cenu“, za jakou by mohly být v zásadě prodány. Tyto náklady alternativních příležitostí byly promítnuty do ceny a přeneseny na zákazníky.

⁽⁴⁵⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 64. bod odůvodnění.

⁽⁴⁶⁾ Viz poznámka pod čarou 41.

⁽⁴⁷⁾ V opačném případě by vznikla situace, že odvětví, která jsou uvedena v rozhodnutí 2012/2/EU kvůli jejich přímým emisím CO₂, by získala kompenzaci i za nepřímé náklady na CO₂.

- (75) Ve své zprávě o posouzení dopadů pokynů ke státní podpoře v souvislosti s ETS (Impact Assessment Report) dospěla Komise rovněž k závěru, že výrobci elektřiny mohli ve druhém období obchodování s emisemi (2008–2012) přenášet větší díl svých nákladů na CO₂, ačkoliv se podle odhadů nejednalo až o 100 % ⁽⁴⁸⁾.
- (76) Ke druhé podmínce je třeba poznamenat, že Německo neuvedlo žádné zvláštní údaje k podílu nepřímých nákladů na CO₂ na celkových výrobních nákladech příjemců.
- (77) Německo sdělilo obecné informace k podílu nákladů na elektřinu na celkových nákladech: ve výrobě mědi činí podíl nákladů na energii nebo elektřinu na výrobních nákladech 13 až více než 40 %. Ve výrobě zinku činí tyto náklady téměř 50 %, u hliníku 46 %. Komise konstatuje, že pro rozdílné příjemce nebyla použita jednotná definice celkových nákladů, takže tyto hodnoty nelze vzájemně srovnávat. Dále Německo předložilo údaje k nepřímým nákladům na CO₂ od čtyř příjemců (EUR/MWh): ty dosahují od [...] EUR/MWh (u výrobců mědi) až k [...] EUR/MWh (u výrobců zinku); ve výrobě hliníku činí od [...] EUR/MWh do [...] EUR/MWh. Pro další příjemce nebyly předloženy žádné údaje.
- (78) [...] jako jedna ze zúčastněných stran, která je současně příjemcem, uvedla, že nepřímé náklady na CO₂ činily v roce 2009 [...] EUR/MWh, což odpovídalo [...] % jejich celkových výrobních nákladů. [...] uvedl, že náklady na elektřinu činily přibližně [...] % obratu.
- (79) Podle těchto velmi neurčitých údajů nemůže Komise s jistotou určit, že je splněna druhá podmínka.
- (80) Kromě toho se zjevně nepřenáší, jak bylo uvedeno v 75. bodu odůvodnění, prostřednictvím ceny elektřiny celé náklady na CO₂. Rozsah přenesení nákladů na CO₂ závisí velkým dílem na druhu smlouvy a okamžiku uzavření smlouvy. Údaje od [...] tak nasvědčovaly tomu, že podíl nákladů na CO₂ obsažených v ceně elektřiny v předmětném období (červenec až prosinec 2009) byl výrazně nižší než jednoroční forwardová cena povolenek pro rok 2009.
- (81) Aby doložily, že v roce 2009 existovalo nebezpečí úniku uhlíku, odkazovaly Německo a další zúčastněné strany na údaje, které si Komise vyžádala při přípravě pokynů ke státní podpoře v souvislosti s ETS. Tyto informace se však nelze odvolávat za účelem prokázání nebezpečí úniku uhlíku pro německý průmysl v roce 2009. Zprvce se analýza Komise obsažená ve zprávě o posouzení dopadů zakládá na údajích, které byly agregovány na evropské úrovni. Pro prošetření možného rizika úniku uhlíku u jednotlivých průmyslových odvětví na úrovni členských států je lze proto použít jen omezeně.
- (82) Především se však tvrzení obsažená ve zprávě o posouzení dopadů vztahovala vesměs na třetí období obchodování s emisemi, a nejsou proto použitelná na rok 2009. Různé rizikové scénáře uvedené ve zprávě o posouzení dopadů se ostatně zakládaly na domněnce, že ve třetím období obchodování s emisemi nastane pokles emisních stropů a dojde k přechodu na dražby, a nezohledňovaly tedy stav věci v roce 2009 ⁽⁴⁹⁾.
- (83) Komisi tudíž nebyly předloženy žádné přesvědčivé důkazy o skutečném podílu nepřímých nákladů na CO₂ na výrobních nákladech.
- (84) S ohledem na třetí podmínku, tedy otázku možnosti přenesení nepřímých nákladů na CO₂ ze strany příjemců na jejich zákazníky, tvrdilo Německo a několik zúčastněných stran, že příjemci neměli vliv na cenu kovů. Vzhledem k tomu, že výroba neželezných kovů představuje světový trh, dochází k tvorbě cen na Londýnské burze kovů. Proto neměli výrobci možnost zvýšit ceny, aniž by tím ztratili podíl na trhu.
- (85) Předložené informace tendenčně potvrzují, že třetí podmínka je splněna, protože výrobci nemohou přenést podstatné zvýšení nákladů, protože hospodářská soutěž probíhá na celosvětové úrovni a jejím základním faktorem je cena.

⁽⁴⁸⁾ Impact Assessment Report accompanying the document Guidelines on certain State aid measures in the context of Greenhouse Gas Emission Allowance Trading Scheme, 22.5.2012, SWD(2012) 130 final, http://ec.europa.eu/competition/sectors/energy/impact_assessment_main%20report_en.pdf, s. 16.

⁽⁴⁹⁾ Ohledně období před poklesem emisního stropu odkázala Komise dokonce na to, že autoři analýz, které se týkají carbon leakage nenalezli žádné empirické důkazy pro úniku uhlíku („carbon leakage literature [did] not find empirical proof of carbon leakage“), viz Impact Assessment Report, poznámka pod čarou 48, s. 13.

- (86) Komise konstatuje, že informace sdělené Německem a zúčastněnými stranami neposkytují přesvědčivý důkaz o tom, že možní příjemci riskovali na základě vysokého podílu nepřímých nákladů na CO₂ na výrobních nákladech úniku uhlíku. Tudíž nebylo prokázáno, že by bylo opatření nezbytné a přiměřené k dosažení cíle společného zájmu – zamezení úniku uhlíku.

Motivační efekt

- (87) Státní podpora má motivační efekt, pokud příjemce mění své chování s ohledem na dosažení cíle společného zájmu. Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise kromě jiného pochybnost, zda podpora poskytnutá v rámci oznámeného opatření je skutečně rozhodujícím prvkem, který motivoval příjemce k zachování jejich výroby v Německu. Bez ohledu na to, zda bylo riziko úniku uhlíku v roce 2009 reálné a aktuální, bylo období účinnosti opatření, které se v podstatě týkalo jen druhé poloviny roku 2009, považováno za příliš krátké na to, aby mohlo odpovídajícím způsobem ovlivnit investiční rozhodnutí⁽⁵⁰⁾.
- (88) Německo argumentuje, že tímto režimem má být vytvořeno přemostění mezi nejtvrdějším krizovým rokem 2009 a rokem 2013, když na základě pokynů ke státní podpoře v souvislosti s ETS může být zaveden dlouhodobý režim podpory. Navíc Německo a další zúčastněné strany uvedly, že již samotné oznámení opatření v roce 2009 ovlivnilo zachování výrobních kapacit⁽⁵¹⁾. Příjemce, [...], předložil interní dokumenty jako důkaz, že již pouhé oznámení spolkové vlády skutečně zamezilo uzavření jeho výrobního zařízení v Německu.
- (89) Komise konstatuje, že informace týkající se motivačního efektu podpory jsou rozporné. Na jedné straně je výroba neželezných kovů cyklické podnikání, u něhož může vést hospodářské oživení k výraznému navýšení výroby, a proto při poklesu poptávky dochází k nadbytečným kapacitám⁽⁵²⁾. Na druhé straně souvisí problém úniku uhlíku, který byl důvodem k vydání opatření, s politikou životního prostředí a existuje bez ohledu na možné problémy s nadbytečnými kapacitami. Jak uváděly různé zúčastněné strany, lze zamezit úniku uhlíku, jen pokud podniky nalézají dlouhodobou bezpečnost, to znamená dlouhodobě stabilní podmínky, protože jen to je příměje vynaložit investice na zachování jejich evropských výrobních závodů v dalších deseti až dvaceti letech.
- (90) Je již samo o sobě sporné, zda je provozní podpora podle tvrzení některých zúčastněných stran skutečně vhodným nástrojem k motivování hospodářských subjektů k významným investicím (srovnáme-li to například s cílenou podporou investic). I kdyby tomu tak bylo, opatření podpory není zaměřeno na ovlivnění dlouhodobých obchodních podmínek výrobců neželezných kovů. Jeho jediný účinek spočívá v posílení postavení v období nadbytečné kapacity, zatímco další konkurenti se musí s problémem nadbytečné kapacity vypořádat vlastními prostředky. Přípomínky zúčastněných stran k pozitivním účinkům podpory ostatně potvrzují, že opatření by působilo spíše proti hospodářskému útlumu, než že by přispívalo k řešení možného strukturálního problému spočívajícího ve vyšších nákladech na elektřinu v souvislosti s opatřením k ochraně životního prostředí, což vede k úniku uhlíku.
- (91) Vzhledem k tomu, že opatření mělo být provedeno pouze ve druhé polovině roku 2009 a jak situace výrobců neželezných kovů na trhu, tak i forwardové ceny unijních povolenek před tímto obdobím i po něm silně kolísaly, nepovažuje Komise za pravděpodobné, že je časově velmi omezené poskytnutí podpory vhodné k tomu, aby působilo na středně a dlouhodobé strategie příjemců ohledně ponechání a případné demontáže jejich kapacit v Unii. Kromě toho mohli podle názoru Komise možní příjemci předpokládat, že zaprvé bude schválení režimu Komisí vyžadovat delší čas a že zadruhé bude ve třetím období obchodování s emisemi již existovat podpůrný rámec. Tato skutečnost, jakož i to, že žádný z příjemců dosud skutečně nepozastavil svou činnost a nepřemístil svou výrobu, vede Komisi k závěru, že pokračování provozu výrobních závodů neželezných kovů je zapříčiněno jinými faktory než výhledem na oznámený režim. Interní dokumenty, které předložil [...], ukazují na to, že rozhodujícím faktorem je spíše dlouhodobá podpora (začínající v roce 2009 a přesahující rok 2013).

⁽⁵⁰⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 69. bod odůvodnění.

⁽⁵¹⁾ Německá vláda oznámila, že režim bude zaveden, jakmile jej Evropská komise schválí.

⁽⁵²⁾ ECORYS, Competitiveness of the EU Non-Ferrous Metals Industries, 5. dubna 2011, http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/fn97624_nfm_final_report_5_april_en.pdf, s. 31.

- (92) Komise proto konstatuje, že motivační efekt podpory poskytnuté v rámci opatření nebyl prokázán.

Proporcionalita

- (93) Opatření státní podpory je proporcionalní v případě, že podpora poskytnutá příjemcům je omezena na minimum, které postačuje k dosažení cíle společného zájmu. Příjemci tedy nesmí obdržet vyšší podpory, než je nezbytné ke krytí finanční zátěže, která má být se zřetelem k cíli společného zájmu zmírněna.
- (94) Německo uvádí, že jeho metodika vylučuje nadměrné vyrovnání ve prospěch příjemců a že je beztak provedena jen částečná kompenzace. Německo zaprvé stanovilo podíl, který musí pokrýt dotčené výrobní zařízení, ve výši nepřímých nákladů na CO₂, které připadají na 1 GWh spotřeby elektřiny, takže příjemci jsou kompenzováni pouze nepřímé náklady na CO₂, které překračují tuto hranici. Zadruhé Německo zdůrazňuje, že se od částky podpory odečte bezpečnostní rozpětí ve výši 10 %. Zatřetí má být stanovením odlišných částek podpory pro tři rozdílné kovy zajištěno, že se vyrovnání omezí na minimum.
- (95) Zúčastněné strany se stanoviskem Německa obecně souhlasí⁽⁵³⁾ a některé z nich se dokonce přimlouvají za úplnou kompenzaci nepřímých nákladů na CO₂.
- (96) Metodika se však zdá být v několika ohledech chybná. To se zaprvé týká správnosti stanovení nepřímých nákladů na CO₂. Německo tak stanovuje jako výchozí základnu forwardovou cenu povolenek v EU za rok 2009 (24 EUR/t CO₂) a domnívá se, že část nepřímých nákladů na CO₂ obsažená v nákladech na elektřinu činí 19 EUR za MWh, přičemž vychází z průměrných emisí CO₂ marginální elektrárny v Německu (0,8 t CO₂/MWh⁽⁵⁴⁾). Na druhé straně Německo uznalo, že skutečný podíl nákladů na CO₂ na nákladech za elektřinu příjemce bude kolísat s ohledem na jeho dohody o dodávkách, protože uvedené podniky zpravidla uzavřely k určitému okamžiku dlouhodobé smlouvy na základě pevných cen elektřiny a cen povolenek. To potvrdila i tvrzení zúčastněných stran. Některé zúčastněné strany uvedly, že podniky, které si obstaraly elektřinu v rámci dlouhodobých smluv, jsou ve skutečnosti chráněny před nepřímými cenami uhlíku v elektřině. Kromě toho ukazují vyjádření [...], že do cen elektřiny nebyly přesunuty celkové náklady na CO₂. Předpoklad, že nepřímé náklady na CO₂ činí 19 EUR/MWh, nepřihlíží k této okolnosti a nevyklučuje nutně nadměrné vyrovnání. Komise proto konstatuje, že Německo přesvědčivě neprokázalo, že snížení o 10 % by bylo dostačující k zamezení nadměrného vyrovnání, protože neprovedlo rozsah přesunutí nákladů na CO₂ do cen elektřiny. Německo zejména neprokázalo, jak byla stanovena hodnota 10 %. Kromě toho ukazují údaje zúčastněných stran, že odečtení 10 % nepostačuje k zamezení nadměrného vyrovnání.
- (97) Zadruhé se Německo z nejasných důvodů při snaze zohlednit odlišnosti ve výrobě hliníku, zinku a mědi rozhodlo, že výroba hliníku má obdržet po odečtu bezpečnostního rozpětí ve výši 10 % nejvyšší kompenzaci (17 EUR/MWh), zatímco příspěvek pro zinek a měď je nižší (16 a 9 EUR/MWh). Lze sice souhlasit s tím, že výroba surového hliníku byla postižena hospodářskou krizí silněji než například výroba mědi, přesto z údajů poskytnutých Německem dostatečně nevyplývá, jak byly stanoveny různé částky podpory. Zároveň z některých těchto údajů jednoznačně vyplývá, že hlavnímu příjemci bylo poskytnuto nadměrné vyrovnání⁽⁵⁵⁾. Z důvodu nedostatku přesného vysvětlení částek podpory pro výrobu zinku a mědi je kromě toho sporné, jak účinně by tyto částky v dotčených odvětvích přispěly k zamezení úniku uhlíku.
- (98) Komise dospěla na základě těchto skutečností k závěru, že režim neposkytuje jistotu, že kompenzace se omezí na nezbytné minimum.

⁽⁵³⁾ Jedna ze zúčastněných stran – hospodářské sdružení – například uvedla, že výroba mědi je méně energeticky náročná než výroba hliníku, a je proto přiměřeně platit pouze polovinu částky kompenzace (9 EUR/MWh), která je poskytována na výrobu hliníku (17 EUR/MWh).

⁽⁵⁴⁾ Jedná se zjevně o zaokrouhlené číslo na základě přesnější hodnoty, kterou Německo uvedlo v souvislosti s oznámením podpory, totiž 0,75 t CO₂/MWh.

⁽⁵⁵⁾ Jak uvedl výrobce hliníku [...], činily jeho nepřímé náklady na CO₂ v roce 2009 [...] EUR/MWh, což je podstatně méně než částka podpory ve výši 17 EUR/MWh, která má platit v rámci režimu podpory pro výrobu uhlíku.

Narušování hospodářské soutěže a vliv na obchod a posouzení vyváženosti

- (99) Aby byla státní podpora slučitelná s vnitřním trhem, musí být narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod vyvolaný podporou natolik omezeno, že vzhledem k cíli společného zájmu převažují celkově příznivé účinky.
- (100) Německo argumentuje, že režim nevede k vážnému narušení hospodářské soutěže, a převažují proto celkově příznivé účinky. Německo zaprvé poukazuje na cíl sledovaný režimem, tedy podporu základních pilířů evropského průmyslu a zamezení úniku uhlíku a ztráty průmyslového know-how. Zadruhé Německo uvádí, že režim představuje vyrovnání nevýhody způsobené ETS, a proto spíše obnovuje spravedlivou hospodářskou soutěž, než aby ji narušoval.
- (101) Zúčastněné strany uvedly, že nebezpečí narušení hospodářské soutěže v rámci vnitřního trhu je každopádně nízké, protože režim má zmírnit nevýhodu výrobců z Unie v hospodářské soutěži s výrobcí mimo Unii. Poškozena nebude ani hospodářská soutěž mezi odvětvími, protože odvětví výroby neželezných kovů již vyvinulo mnohé úsilí ke snížení svých emisí CO₂ a stalo se energeticky účinnějším. Kromě toho jsou ceny elektřiny v rámci Unie nebo EHP stejné nebo se sobě alespoň přibližují, takže pro německé výrobce není smysluplné, aby přemísťovali svá výrobní zařízení do jiných členských států EU nebo EHP.
- (102) Komise však nepovažuje argument, že režim nevyvolává vážné narušení hospodářské soutěže, nýbrž že se projeví celkově pozitivně, za akceptovatelný. V této souvislosti se připomíná, že Komise má v záležitostech podpor, na které se vztahuje čl. 107 odst. 3 SFEU, široké rozhodovací pravomoci.
- (103) Zaprvé patří tato forma podpory ke druhům státní podpory, které hospodářskou soutěž narušují nejvíce. V rozsudku *Siemens* uvedl soud, že „provozní podpory, tedy podpory, které mají podnik osvobodit od nákladů, které musí běžně nést v rámci svého každodenního řízení nebo svých obvyklých činností, zásadně nespádají do působnosti [čl. 107 odst. 3 SFEU]“, protože „narušují podmínky hospodářské soutěže v oblastech, ve kterých jsou poskytovány, aniž by však ze své povahy mohly dosáhnout jednoho z cílů [společného zájmu]“⁽⁵⁶⁾.
- (104) Rovněž ve věci C-86/89, *Itálie v. Komise*, Soudní dvůr uvedl, že „předmětná podpora, která je poskytnuta bez jakýchkoli zvláštních podmínek a pouze v závislosti na použitých množstvích, by měla být považována za provozní podporu dotčených společností a že jako taková by narušovala podmínky obchodu v míře, která je v rozporu se společným zájmem“⁽⁵⁷⁾.
- (105) Také Komise následovala tento přístup zvláště v souvislosti se subvencemi k pokrytí nákladů na elektřinu pro odvětví výroby hliníku⁽⁵⁸⁾.
- (106) Všechny pochyby, které byly vzneseny v těchto věcech, se objevují také zde: podpora spočívá v příspěvku, který je poskytován příslušným výrobcům za účelem snížení jejich nákladů na elektřinu. Jak potvrdily zúčastněné strany, jsou náklady na elektřinu v odvětvích, na něž se vztahuje režim, podstatnou částí výrobních nákladů a navíc jedním z nejdůležitějších výrobních faktorů, jímž si výrobci konkurují.
- (107) Dále je podpora poskytnuta za spotřebovanou MWh, a má proto přímé účinky na konkurenceschopnost podniků, kterým lze poskytnout podporu u každé jednotky, kterou vyrobí nad první spotřebovanou GWh. Kromě toho není podpora navázána na referenční hodnotu účinnosti. Koneckonců není podpora vázána ani na skutečné náklady příjemců na CO₂, které jsou obsaženy v cenách elektřiny. Mohla by dokonce snížit motivaci k použití energeticky účinnějších výrobních procesů.

⁽⁵⁶⁾ Rozsudek ze dne 8. června 1995, *Siemens SA v. Komise*, T-459/93, Recueil, s. II-1675, bod 48.

⁽⁵⁷⁾ Rozsudek ze dne 6. listopadu 1990 ve věci *Itálie v. Komise*, věc C-86/89, Recueil, s. I-3891, bod 18. Viz také rozsudek ze dne 14. února 1990, *Francie v. Komise*, C-301/87, Recueil, s. I-307, bod 50.

⁽⁵⁸⁾ Viz rozhodnutí Komise 86/60/EHS o státní podpoře pro výrobce surového hliníku v Ludwigshafenu (Úř. věst. L 72, 15.3.1986, s. 30); rozhodnutí Komise 2010/460/ES ze dne 19. listopadu 2009 o státních podporách C 38/A/04 (ex NN 58/04) a C 36/B/06 (ex NN 38/06), které Itálie poskytla ve prospěch společnosti Alcoa Trasformazioni (Úř. věst. L 227, 28.8.2010, s. 62); rozhodnutí Komise 2012/339/EU ze dne 13. července 2011 o státní podpoře SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/09), kterou Řecko poskytlo společnosti Aluminium of Greece SA (Úř. věst. L 166, 27.6.2012, s. 83). Viz také věc SA.33624 (ex 2011/CP) o zvýhodněné sazbě za elektřinu pro ALRO Slatina S.A. (Úř. věst. C 268, 5.9.2012, s. 21).

- (108) Navíc se Komise nedomnívá, že by režim podpory nevyvolal narušení hospodářské soutěže. Komise poukazuje na to, že zaprvé byla učiněna nápravná opatření, jako například přidělování bezplatných povolenek⁽⁵⁹⁾. Ačkoli se tento mechanismus zvláště nezaměřoval na náklady vyplývající nepřímo ze systému obchodování s emisemi, přesto průmyslu Unie odlehčil. Zadruhé vzniká velmi vysoké riziko, že opatření naruší hospodářskou soutěž, protože bude poskytnuta *ad hoc* a mimo každý harmonizovaný rámec a bude zasahovat pouze vnitrostátní úroveň, díky čemuž bude ku prospěchu pouze podnikům, které jsou usazeny v příslušném členském státu.
- (109) Argument předložený Německem a některými zúčastněnými stranami, že opatření nemůže poškodit hospodářskou soutěž v rámci Unie, protože míří v zásadě na obnovení spravedlivé hospodářské soutěže vůči konkurentům mimo Unii, opomíjí jeden problém. Pokud je podpora poskytována jen německým výrobcům, aby posílili svou konkurenceschopnost vůči konkurentům ze třetích států, vzniká současně riziko, že se posílí jejich postavení oproti jejich konkurentům z Unie⁽⁶⁰⁾. Pro tento závěr hovoří také skutečnost, že by příjemci museli podle režimu podpory vrátit tuto podporu v případě, že uzavrou závod nebo jej přemístí do země *mimo Německo* (tedy nikoli teprve při přemístění mimo Unii nebo EHP).
- (110) Také argumentace, že němečtí výrobci nezelezných kovů by svou výrobu vzhledem ke srovnatelným úrovním cen za elektřinu beztak nepřemístili do jiných členských států EU nebo EHP, není přesvědčivá. Narušení hospodářské soutěže v rámci vnitřního trhu nelze posuzovat jen podle toho, zda jsou výrobní zařízení přemístěna do jiných členských států. Narušení tohoto druhu vznikají právě tehdy, když ponechání výrobních kapacit v členském státu je umožněno státní podporou, protože to má zpětné účinky na rentabilitu výrobních kapacit v jiných členských státech. Německo je sice pro některé z dotčených výrobců nezelezných kovů nejdůležitější lokalita v Unii, přesto však není jediná⁽⁶¹⁾, takže podpora by mohla narušit hospodářskou soutěž mezi výrobci na celém území Unie a EHP. V případě předchozího oznámení režimu dokonce Německo tvrdilo, že němečtí výrobci jsou znevýhodněni také oproti konkurentům v jiných členských státech.
- (111) Kromě toho spatřuje Komise nebezpečí ve skutečnosti, že takový režim by mohl vyvolat závody v poskytování podpor mezi členskými státy, načež by byla hospodářská soutěž v rámci vnitřního trhu z důvodu rozdílných finančních možností členských států značně narušena. Toto nebezpečí je dáno právě v tomto případě, protože pro rok 2009 neexistuje harmonizovaný rámec, jehož podmínky by se musely členské státy držet.
- (112) Ačkoliv tedy byl uznán cíl společného zájmu – jako je cíl týkající se životního prostředí spočívající v zamezení úniku uhlíku, musí být nezbytně zajištěno, že se účinky opatření podpory, které narušující hospodářskou soutěž, omezí na minimum a pro všechny účastníky trhu budou zachovány stejné podmínky.
- (113) Jeden ze zvláštních cílů sledovaných přijetím pokynů ke státní podpoře v souvislosti s ETS (vedle zamezení úniku uhlíku a zachování účinnosti ETS) byla minimalizace narušení vnitřního trhu⁽⁶²⁾. Taková narušení mohou vznikat nejen uvnitř jednotlivých hospodářských odvětví, nýbrž také mezi nimi: pokud jeden členský stát přijme opatření podpory, která platí jen pro některá odvětví, musí nést nepodporovaná odvětví pravděpodobně větší zatížení, aby bylo dosaženo emisních cílů příslušného členského státu. Jak již bylo však uvedeno ve 48. bodu odůvodnění, nevztahují se na německý režim pokyny ke státní podpoře v souvislosti s ETS. Ty platí teprve pro třetí období obchodování s emisemi.
- (114) Dále Komise konstatuje, že režim podpory může vyvolat nejen značné narušení obchodních podmínek, nýbrž že je také nejasné, do jaké míry by měl pozitivní účinky. Zvláště z důvodů, které jsou uvedeny v 63. bodu odůvodnění a následujících bodech odůvodnění, neprokázalo Německo přesvědčivě, že je oznámené opatření přiměřené a nezbytné.

⁽⁵⁹⁾ Podle článku 10 směrnice 2003/87/ES přidělí členské státy ve druhém období obchodování s emisemi „alespoň 90 % povolenek zdarma“.

⁽⁶⁰⁾ Rozsudek ze dne 14. února 1990, Francie v. Komise, C-301/87, Recueil, s. I-307, bod 50.

⁽⁶¹⁾ V roce 2009 byly Německo, Španělsko, Francie a Itálie čtyřmi předními výrobci hliníku mezi členskými státy EU. Největšími výrobci surového hliníku v roce 2009 byly Francie, Španělsko, Nizozemsko a Německo (přičemž Německo však vyrobilo od roku 2000 do roku 2008 největší množství). Ve výrobě mědi se v roce 2009 řadilo Německo a Polsko na přední místa, následované Španělskem, Belgií, Lucemburskem a skandinávskými zeměmi. Největšími výrobci zinku jsou Španělsko, Finsko a Nizozemsko. Viz ECORYS, Competitiveness of the EU Non-Ferrous Metals Industries, 5. dubna 2011, http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/metals-minerals/files/fn97624_nfm_final_report_5_april_en.pdf, s. 43 a následující.

⁽⁶²⁾ Viz Impact Assessment Report, poznámka pod čarou 48, s. 22.

- (115) Komise tedy zastává názor, že celkově pozitivní účinky opatření nepřevažují, protože režim může vyvolat značné narušení hospodářské soutěže v rámci vnitřního trhu, zatímco jeho pozitivní účinky nebyly přesvědčivě prokázány.

Závěr ohledně zamezení úniku uhlíku

- (116) Komise je proto toho názoru, že opatření nepředstavuje nezbytný a přiměřený prostředek, pomocí něhož lze vyváženě zamezit úniku uhlíku, a že může v každém případě změnit obchodní podmínky způsobem, který je v rozporu společnému zájmu. Proto nelze považovat toto opatření za slučitelné s vnitřním trhem.
- (117) I kdyby Německo, jak nabízelo, změnilo režim úpravou metody výpočtu podpory, aby zohlednilo pochyby Komise ohledně proporcionality, nezměnilo by to hodnocení Komise, pokud jde o nezbytnost a vhodnost režimu ani pokud jde o narušení hospodářské soutěže v rámci Unie. Především nebylo prokázáno riziko úniku uhlíku za rok 2009 a režim by měl i nadále negativní důsledky pro hospodářskou soutěž.

6.3.3.2 Zachování pracovních míst

- (118) Německo dále uvedlo, že musí být zamezeno rušení pracovních míst v Německu, k němuž by došlo jak v průmyslu výroby neželezných kovů, tak i v navazujících odvětvích, pokud by výrobci neželezných kovů snížili své kapacity nebo přemístili svou výrobu do třetích zemí.
- (119) Komise vyjádřila ve svém rozhodnutí o zahájení řízení pochybnost o tom, že právě zamezení přemístění výroby za účelem zachování pracovních míst může být hodnoceno jako cíl společného zájmu. V každém případě však zpochybnila tvrzení Německa, že výroba neželezných kovů utrpěla vnější šok, který je třeba považovat za selhání trhu, což mohlo vést opět ke ztrátě pracovních míst. Komise zpochybnila i to, zda provozní podpora k zamezení přemístění výroby je prostředkem k zachování pracovních míst nejméně narušujícím hospodářskou soutěž, protože podpora ke zlepšování situace na pracovním trhu se zpravidla zaměřuje na trvalá opatření jako zlepšení vzdělávání a odborné přípravy zaměstnanců nebo usnadnění přístupu k finančním prostředkům pro nové investice ⁽⁶³⁾.
- (120) Podle argumentace různých zúčastněných stran vzniklo kvůli hospodářské a finanční krizi z roku 2008 a nepřímým nákladům na CO₂ skutečné nebezpečí, že výroba neželezných kovů nebude v Evropě pokračovat.
- (121) Komise připomíná, že ani v její rozhodovací praxi, ani v judikatuře soudů Unie neexistuje případ, kdy by údajné riziko přemístění výroby do zemí mimo Unii bylo přijato jako zdůvodnění pro poskytnutí státní podpory ⁽⁶⁴⁾. Vzhledem k tomu, že Německo neposkytlo přesvědčivé zdůvodnění, nepovažuje Komise za nutné odchylovat se od své rozhodovací praxe.
- (122) Ani při samotném uznání tohoto cíle by podle názoru Komise nebyla ještě naplněna další kritéria slučitelnosti. Opatření je totiž slučitelné s vnitřním trhem teprve tehdy, když je prokázáno, že příjemce jednoznačně motivuje, aby změnil své jednání s ohledem na sledované výsledky.
- (123) Jak bylo však uvedeno již v 87. bodu a následujících bodech odůvodnění, nepovažuje Komise s ohledem na krátkou dobu podpory (méně než šest měsíců) a domnělé strukturální problémy za prokázané, že by opatření podpory ovlivnilo chování příjemců.
- (124) Kromě toho musí být státní podpora omezena na minimum, které je nezbytné k dosažení cíle společného zájmu. V projednávané věci by tedy musel oznámený režim zajistit, že se podpora omezuje na částku, která je nezbytná k zamezení ztráty pracovních míst.

⁽⁶³⁾ Úř. věst. C 111, 9.4.2011, s. 22. 77. bod odůvodnění a následující body odůvodnění.

⁽⁶⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2008/408/ES ze dne 20. listopadu o státní podpoře č. C 36/A/06 (ex NN 38/2006), kterou Itálie poskytla ve prospěch Společností ThyssenKrupp, Cementir a Nuova Terni Industrie Chimiche (Úř. věst. L 144, 4.6.2008, s. 37, 145. bod odůvodnění). Viz také rozhodnutí 2010/460/ES, 244. bod odůvodnění.

- (125) Jak bylo zjištěno, není oznámené opatření přiměřeným prostředkem k zamezení úniku emisí, protože nestanovuje dostatečné ochranné opatření proti nadměrnému vyrovnání (viz 93. bod odůvodnění a následující body odůvodnění). Toto zjištění platí i zde, protože společným jmenovatelem zamezení úniku uhlíku i zamezení ztráty pracovních míst je zajištění výrobní kapacity. Pokud dojde k nadměrnému vyrovnání u prvního z cílů (protože podpora není v přiměřeném vztahu k cíli zachování výrobní kapacity), vznikne pak nadměrná kompenzace také u druhého cíle.
- (126) Ve zbytku platí to, co bylo již uvedeno v 99. bodu odůvodnění a následujících bodech odůvodnění, že celkově převažují nepříznivé účinky opatření, pokud jde o zamezení úniku uhlíku: provozní podpora k pokrytí běžných nákladů, které podnik obvykle musí nést, narušuje nejvyšší měrou hospodářskou soutěž a nelze je v zásadě odůvodnit, přičemž je nepodstatné, jaký cíl společného zájmu je sledován (zda zamezení ztráty pracovních míst či úniku uhlíku). Tento závěr potvrzuje skutečnost, že podpora by byla poskytnuta *ad hoc* a mimo harmonizovaný rámec. Pokud by byla podpora povolena, vedla by ke ztrátě pracovních míst v jiných členských státech, což by mohlo vyvolat v Unii závody v poskytování podpor.

7. ZÁVĚR

- (127) Na základě těchto úvah Komise konstatuje, že oznámený režim nelze považovat za slučitelný s vnitřním trhem.
- (128) Vzhledem k tomu, že podpora nebyla vyplacena, jeví se výzva k navrácení zbytečná –

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou plánovalo Německo poskytnout ode dne 6. srpna 2009 v rámci oznámené směrnice o podpoře výroby neželezných kovů, není slučitelná s vnitřním trhem.

Uvedená podpora tedy nesmí být provedena.

Článek 2

Německo bude informovat Komisi do dvou měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí o přijetí příslušných opatření ke splnění tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo

V Bruselu dne 17. července 2013.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/696

ze dne 4. května 2016,

kterým se mění rozhodnutí 2006/473/ES, kterým se některé třetí země a některé oblasti třetích zemí uznávají za prosté *Xanthomonas campestris* (všech kmenů patogenních pro Citrus) a *Guignardia citricarpa* Kiely (všech kmenů patogenních pro Citrus)

(oznámeno pod číslem C(2016) 2614)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 2000/29/ES ze dne 8. května 2000 o ochranných opatřeních proti zavlékání organismů škodlivých rostlinám nebo rostlinným produktům do Společenství a proti jejich rozšiřování na území Společenství⁽¹⁾, a zejména na přílohu IV část A kapitoly I body 16.2 a 16.4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Komise 2006/473/ES⁽²⁾ se některé třetí země a některé oblasti třetích zemí uznávají za prosté *Xanthomonas campestris* (všech kmenů patogenních pro Citrus) a *Guignardia citricarpa* Kiely (všech kmenů patogenních pro Citrus).
- (2) Rozhodnutím 2006/473/ES se stát Louisiana ve Spojených státech amerických uznává za prostý *Xanthomonas campestris* (všech kmenů patogenních pro Citrus). Na základě informací poskytnutých Spojenými státy by však stát Louisiana neměl být nadále uznáván za prostý uvedeného škodlivého organismu.
- (3) Rozhodnutím 2006/473/ES se stát Uruguay uznává za prostý *Guignardia citricarpa* Kiely (všech kmenů patogenních pro Citrus). Na základě informací poskytnutých Uruguayí a vzhledem k opakujícím se případům zadržení by stát Uruguay neměl být nadále uznáván za prostý uvedeného škodlivého organismu.
- (4) Rozhodnutím 2006/473/ES se uznávají všechny oblasti Spojených států za prosté *Guignardia citricarpa* Kiely (všech kmenů patogenních pro Citrus) s výjimkou okresů Collier, Hendry a Polk ve státě Florida. Na základě informací poskytnutých Spojenými státy by okres Lee neměl být nadále uznáván za prostý uvedeného škodlivého organismu.
- (5) Rozhodnutí 2006/473/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2006/473/ES se mění takto:

1) V čl. 1 odst. 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) ve Spojených státech amerických: Arizona, Kalifornie, Guam, Havaj, Severní Mariany, Portoriko, Americká Samoa, Texas a Americké Panenské ostrovy;“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 169, 10.7.2000, s. 1.⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2006/473/ES ze dne 5. července 2006, kterým se některé třetí země a některé oblasti třetích zemí uznávají za prosté *Xanthomonas campestris* (všech kmenů patogenních pro Citrus), *Cercospora angolensis* Carv. et Mendes a *Guignardia citricarpa* Kiely (všech kmenů patogenních pro Citrus) (Úř. věst. L 187, 8.7.2006, s. 35).

2) Článek 3 se mění takto:

a) V odstavci 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) všechny třetí země produkující citrusové plody v Evropě, Severní, Střední a Jižní Americe a karibské oblasti s výjimkou Argentiny, Brazílie, Spojených států amerických a Uruguaye;“

b) V odstavci 2 se písmeno e) nahrazuje tímto:

„e) ve Spojených státech amerických: všechny oblasti s výjimkou okresů Collier, Hendry, Lee a Polk ve státě Florida.“

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 4. května 2016.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/697**ze dne 4. května 2016****o určitých ochranných opatřeních v souvislosti s vysoce patogenní influenzou ptáků podtypu H7N7 v Itálii***(oznámeno pod číslem C(2016) 2875)***(Pouze italské znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽²⁾, a zejména na čl. 10 odst. 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Influenza ptáků je infekční virová nákaza ptáků, včetně drůbeže. Infekce viry influenzy ptáků u domácí drůbeže způsobují dvě hlavní formy uvedené nákazy, které se rozlišují podle virulence. Nízkopatogenní forma obecně způsobuje pouze lehké symptomy a vysoce patogenní forma má za následek velmi vysokou úmrtnost u většiny druhů drůbeže. Uvedená nákaza může mít vážný dopad na ziskovost chovu drůbeže.
- (2) Influenza ptáků se vyskytuje převážně u ptáků, avšak za určitých okolností se infekce může objevit i u člověka, ačkoli riziko je obecně velmi nízké.
- (3) V případě ohniska influenzy ptáků hrozí, že by se původce nákazy mohl rozšířit do dalších hospodářství s chovem drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Následně by se mohl prostřednictvím obchodu s živými ptáky nebo jejich produkty rozšířit z jednoho členského státu do dalších členských států nebo do třetích zemí.
- (4) Směrnice Rady 2005/94/ES ⁽³⁾ stanoví určitá preventivní opatření zaměřená na dozor nad influenzou ptáků a její včasnou detekci a minimální opatření pro tlumení, která je třeba použít v případě ohniska této nákazy u drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Uvedená směrnice stanoví v případě ohniska vysoce patogenní influenzy ptáků vymezení ochranného pásma a pásma dozoru.
- (5) Itálie oznámila Komisi ohnisko vysoce patogenní influenzy ptáků podtypu H7N7 na svém území v jednom hospodářství, kde je chována drůbež nebo jiné ptactvo chované v zajetí, a přijala okamžitě příslušná opatření požadovaná podle směrnice 2005/94/ES, včetně vymezení ochranného pásma a pásma dozoru.
- (6) Komise uvedená opatření ve spolupráci s Itálií prozkoumala a přesvědčila se, že hranice ochranného pásma a pásma dozoru, které vymezil příslušný orgán uvedeného členského státu, jsou v dostatečné vzdálenosti od vlastního hospodářství, kde bylo ohnisko potvrzeno.
- (7) Aby se předešlo jakémukoli zbytečnému narušení obchodu uvnitř Unie a kladení neopodstatněných překážek obchodu ze strany třetích zemí, je nutné ve spolupráci s Itálií rychle definovat na úrovni Unie ochranné pásmo a pásmo dozoru vymezené v Itálii.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS (Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) Proto by mělo být v příloze tohoto rozhodnutí definováno ochranné pásmo a pásmo dozoru v Itálii, kde se používají veterinární opatření pro tlumení stanovená směrnicí 2005/94/ES, jakož i doba trvání takto stanovené regionalizace.
- (9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Itálie zajistí, aby ochranné pásmo a pásmo dozoru vymezené v souladu s čl. 16 odst. 1 směrnice 2005/94/ES zahrnovalo přinejmenším oblasti uvedené jako ochranné pásmo a pásmo dozoru v částech A a B přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí se použije do 31. července 2016.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 4. května 2016.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PŘÍLOHA

ČÁST A

Ochranné pásmo podle článku 1:

Kód země ISO	Členský stát	Kód (je-li k dispozici)	Název	Datum ukončení platnosti podle článku 29 směrnice 2005/94/ES
IT	Itálie	PSČ/kód ADNS	Oblast zahrnující:	
		44015 44020	Celé území obcí: — Portomaggiore, — Ostellato.	26.5.2016

ČÁST B

Pásmo dozoru podle článku 1:

Kód země ISO	Členský stát	Kód (je-li k dispozici)	Název	Datum ukončení platnosti podle článku 31 směrnice 2005/94/ES
IT	Itálie	PSČ/kód ADNS	Oblast zahrnující:	
		44020 44039 44019	Celé území obcí: — Masi Torello, — Tresigallo, — Voghiera.	4.6.2016
		44027 44035 44121 44011	Části obcí: — Fiscaglia, nacházející se jižně od okresní silnice č. 15, — Formignana, nacházející se západně od okresní silnice č. 4, — Ferrara, nacházející se východně od silnice Via Ponte Assa, — Argenta, nacházející se západně od okresní silnice č. 48.	
		44015 44020	— Portomaggiore, — Ostellato.	27.5.–4.6.2016

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS